

K J S

King James bibeln på svenska
[5 Moseboken]

Maj 2023

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Dessa *är* de ord som Mose talade till hela Israel på denna sidan Jordan i ödemarken, på slätten mittemot Röda *havet*, mellan Paran, och Tofel, och Laban, och Hazeroth, och Dizahab.

2 (*Det är* elva dagsresor från Horeb, den vägen via Seirs berg, till Kadesh-Barnea.)

3 Och det inträffade i det fjortionde året, i den elfte månaden, på månadens första *dag*, att Mose talade till Israels barn, allt enligt vad HERREN hade gett honom i bud åt dem;

4 Efter *att* han hade dräpt Sihon, amoriternas kung, som bodde i Heshbon, och Og, Bashans kung, som bodde i Astaroth, i Edrei:

5 På denna sida Jordan, i Moabs land, började Mose att förkunna denna lag, sägande,

6 HERREN vår Gud talade till oss i Horeb, sägande, Längre nog har ni bott på detta berg:

7 Vänd er om, och bryt upp, och far till amoriternas berg, och till alla *närliggande platser*, på slätten, på höjderna, och i dalen, och i syd, och vid havskusten, till kanaaniternas land, och till Libanon, till den stora floden, floden Eufrat.

8 Se, jag har lagt landet inför er: gå in och ta landet i besittning, vilket HERREN svor åt era fäder, Abraham, Isak, och Jakob, att ge *det* åt dem och åt deras säd efter dem.

9 Och jag talade till er på den tiden, sägande, Jag klarar inte av att bära er ensam *och* själv.

10 HERREN er Gud har förökat er, och, se, denna dag *är* ni såsom himlens stjärnor till mängden.

11 (Må HERREN era faders Gud göra er tusenfalt så många fler än ni *är*, och välsigna er, såsom han har lovat er!)

12 Hur kan jag själv, ensam, bära ert trubbel, och er börda, och ert tvistande?

13 Tag er visa, och förståndiga, och välkända män bland era stammar, och jag kommer göra dem till styresmän över er.

14 Och ni svarade mig, och sade, Det ting som du har talat *är* gott *för oss* att göra.

15 Så jag tog era stammars främsta, visa och välkända män, och gjorde dem till huvuden över er, hövitsmän över tusental, och hövitsmän över hundratal, och hövitsmän över femtiotal, och hövitsmän över tiotal, och ämbetsmän bland era stammar.

16 Och jag befallde era domare på den tiden, sägande, Hör *ni sakerna* mellan era bröder, och döm rättfärdigt mellan *var* man och hans broder, och främlingen *som är* hos honom.

17 Ni skall inte ha anseende till person i *fråga om* dom; *utan* ni skall höra den ringe såväl som den store; ni skall inte frukta för människoansikten; ty domen *är* Guds: och den saken som är för svår för er, hämta *den* till mig, och jag

kommer höra den.

18 Och jag befallde er på den tiden alla de ting som ni skulle göra.

19 Och när vi bröt upp från Horeb, drog vi genom hela den stora och fruktansvärda ödemarken, som ni såg på vägen till amoriternas berg, såsom HERREN vår Gud befallde oss; och vi kom till Kadesh-Barnea.

20 Och jag sade till er, Ni har kommit till amoriternas berg, som HERREN vår Gud ger åt oss.

21 Se, HERREN din Gud har lagt landet framför dig: drag upp *och* ta *det* i besittning, såsom HERREN dina fäders Gud har sagt dig; frukta inte, *och* var *du* inte heller modlös.

22 Och ni närmade er till mig, var och en av er, och sade, Vi kommer sända män framför oss, och de skall utforska landet åt oss, och komma tillbaka till oss *med* ord *om* vilken väg vi måste dra upp på, och vilka städer vi skall komma in till.

23 Och det talet behagade mig väl: och jag tog tolv män av er, en av *varje* stam:

24 Och de vände och drog upp på berget, och kom till dalen Eshkol, och utforskade det.

25 Och de tog av landets frukt i sina händer, och hämtade ner *det* till oss, och kom tillbaka *med* ord till oss, och sade, *Det är* ett gott land som HERREN vår Gud ger oss.

26 Dock ville ni inte dra upp, utan gjorde uppror mot HERRENS, er Guds, befallning:

27 Och ni knotade i era tält, och sade, Eftersom HERREN hatade oss,

har han fört ut oss ur Egyptens land, till att överlämna oss i amoriternas hand, för att förgöra oss.

28 Varthän skall vi dra upp? Våra bröder har gjort vårt hjärta modlöst, sägande, Folket *är* större och resligare än vi; städerna *är* väldiga och *har* murar upp till himlen; och dessutom har vi sett anakiternas söner där.

29 Då sade jag till er, Förfäras inte, var inte heller rädda för dem.

30 HERREN, er Gud, som går framför er, han skall strida för er, alldeles som han gjorde för er i Egypten inför era ögon;

31 Och i ödemarken, där du har sett hur HERREN din Gud bar dig, såsom en man bär sin son, under hela den vägen som ni färdades, tills ni kom in till denna plats.

32 Ändå trodde ni inte HERREN, er Gud, i detta ting,

33 Vem gick på vägen framför er, till att söka upp en plats åt er att slå upp era tält *på*, i eld om natten, för att visa er på vilken väg ni skulle gå, och om dagen i ett moln.

34 Och HERREN hörde era ords röst, och vredgades, och svor, sägande,

35 Sannerligen skall inte en *enda* av dessa män, av denna onda generation, se det goda landet, vilket jag svor att ge åt era fäder,

36 Förutom Kaleb, Jefunnehs son; han skall se det, och åt honom kommer jag ge det landet som han har beträtt, och åt hans barn, eftersom han helt och hållet har följt

HERREN.

37 HERREN var också arg på mig för er skull, sägande, Du skall också inte gå in dit.

38 *Men* Joshua, Nuns son, som står inför dig, han skall gå in dit: inge honom mod: ty han skall få Israel att ärva det.

39 Dessutom era små, vilka ni sade skulle bli till ett byte, och era barn, vilka på den dagen inte hade någon kunskap *så att kunna skilja* mellan gott och ont, de skall gå in dit, och åt dem kommer jag ge det, och de skall ta det i besittning.

40 Men *gällande* er, vänd, och bege er in i vildmarken på Röda havets väg.

41 Då svarade ni och sade till mig, Vi har syndat mot HERREN, vi kommer dra upp och strida, alldeles som HERREN vår Gud befallde oss. Och när ni hade spänt på er var man sina krigsvapen, var ni *nu* redo att dra upp på höjden.

42 Och HERREN sade till mig, Säg till dem, Drag inte upp, strid ej heller; ty jag *är* inte bland er; att ni inte ska bli slagna inför era fiender.

43 Så talade jag till er; och ni ville inte höra, utan gjorde uppror mot HERRENS befallning, och drog i övermod upp på höjden *i alla fall*.

44 Och amoriterna, som bodde på berget, kom ut mot er, och jagade er, såsom bin gör, och förgjorde er i Seir, *ända* till Hormah.

45 Och ni kom tillbaka och grät inför HERREN; men HERREN ville inte lyssna till er röst, eller vända *sitt* öra

mot er.

46 Så ni stannade i Kadesh *under* många dagar, i enlighet med de dagar som ni stannade *där*.

Kapitel 2

1 Sedan vände vi, och begav oss in i ödemarken, på Röda havets väg, såsom HERREN talade till mig: och vi gick runt Seirs berg *under* många dagar.

2 Och HERREN talade till mig, sägande,

3 Ni har vandrat runt omkring detta berg tillräckligt länge: vänd er *nu* norrut.

4 Och befall du folket, sägande, Ni *ska* passera genom era bröders gränsområde, Esaus barn, som bor i Seir; och de skall vara rädda för er: tag ni er därför väl till vara:

5 Befatta er inte med dem; ty jag kommer inte ge er utav deras land, nej, inte *ens* så mycket som en fotsbredd; ty jag har gett Seirs berg åt Esau *till* besittning.

6 Ni skall köpa mat av dem för pengar, att ni må äta; och ni skall också köpa vatten av dem för pengar, att ni må dricka.

7 Ty HERREN din Gud har välsignat dig *i fråga om* din hands alla gärningar: han vet om ditt vandrande genom denna väldiga ödemark: dessa fyrtio år *har* HERREN din Gud *varit* med dig; du har inte saknat något.

8 Och när vi passerade vidare ifrån

våra bröder, Esaus barn, som bodde i Seir, via slättens väg från Elath, och från Ezion-Gaber, *då* vände vi och passerade *vidare* på Moabs ödemarks väg.

9 Och HERREN sade till mig, Ansätt inte moabiterna, bråka inte heller med dem i strid: ty jag kommer inte ge dig utav deras land *till* en besittning; ty jag har gett Ar åt Lots barn *till* besittning.

10 Emeerna bodde i det i forna tider, ett stort folk, och talrikt, och resligt som anakiterna;

11 Vilka också räknades *för* jättar, såsom anakiterna; men moabiterna kallar dem emeer.

12 Också horeerna bodde i Seir förut; men Esaus barn efterträdde dem, sedan de hade förgjort dem från sin åsyn, och bosatt sig *där* i deras ställe; såsom Israel gjorde med sitt egendomsland, vilket HERREN gav dem.

13 Stig nu upp, *sade jag*, och tag er över bäcken Zered. Och vi gick över bäcken Zered.

14 Och tiden *som gick* under det att vi kom från Kadesh-Barnea, till dess vi hade kommit över bäcken Zered, *var* 38 år; tills hela den generationen krigsmän var förgjorda ifrån härskaran, såsom HERREN svor dem.

15 Ty HERRENS hand var sannerligen emot dem, till att förgöra dem ifrån härskaran, till dess de var åtgångna.

16 Så det inträffade, när alla de krigsmännen var åtgångna och döda

ifrån folket,

17 Att HERREN talade till mig, sägande,

18 Du ska passera över genom Ar, Moabs gränsområde, denna dag:

19 Och *när* du närmar dig, mittemot Ammons barn, anfakta dem inte, befatta dig inte heller med dem: ty jag kommer inte ge dig *någon* besittning utav Ammons barns land; ty jag har gett det åt Lots barn *till* besittning.

20 (Också det ansågs *vara* ett jättars land: *ty* i forna tider bodde jättar i det; och ammoniterna kallar dem zamzummiter;

21 Ett stort folk, och talrikt, och resligt, såsom anakiterna; men HERREN förgjorde dem inför dem; och de efterträdde dem, och bodde *där* i deras ställe:

22 Såsom han gjorde för Esaus barn, som bodde i Seir, när han förgjorde horeerna ifrån dem; och de efterträdde dem, och bosatte sig *där* i deras ställe ända till denna dag:

23 Och aveerna som bodde i Hazerim, *ända* till Azzah, dem förgjorde kaftoreerna, som kom ut från Kaftor, och *de* bosatte sig *där* i deras ställe.)

24 Stig ni upp, *och* ge er iväg, och passera över floden Arnon: se, jag har gett amoriten Sihon, Heshbons kung, i din hand, och hans land: börja att ta *det* i besittning, och kämpa mot honom i strid.

25 Denna dag skall jag börja att lägga skräck för dig och fruktan för dig över nationerna *som finns* under

hela himlen, vilka skall höra talas om dig, och skall bäva, och komma i ångest på grund av dig.

26 Och jag sände budbärare ifrån Kedemoths ödemark till Sihon, Heshbons kung, med fredliga ord, sägande,

27 Låt mig passera genom ditt land: jag kommer gå längs med huvudvägen, jag kommer varken vika av åt höger eller åt vänster.

28 Du skall sälja mig mat för pengar, att jag må äta; och ge mig vatten för pengar, att jag må dricka: jag skall endast passera genom till fots;

29 (Såsom Esaus barn, som bor i Seir, och moabiterna, som bor i Ar, gjorde åt mig;) tills jag skall passera över Jordan in i det land som HERREN vår Gud ger oss.

30 Men Sihon, Heshbons kung, ville inte låta oss passera förbi honom: ty HERREN din Gud förhärdade hans ande, och gjorde hans hjärta trotsigt, att han skulle överlämna honom i din hand, såsom *det framgår* denna dag.

31 Och HERREN sade till mig, Se, jag har börjat att ge Sihon och hans land inför dig: *så* börja att ta *det* i besittning, att du må ärva hans land.

32 Sedan kom Sihon ut mot oss, han och allt hans folk, för att strida vid Jahaz.

33 Och HERREN vår Gud överlämnade honom inför oss; och vi slog honom, och hans söner, och allt hans folk.

34 Och intog alla hans städer vid den tiden, och fullständigt förgjorde männen, och kvinnorna, och de små,

av varje stad, vi lämnade inte kvar en enda:

35 Endast boskapen tog vi åt oss själva som byte, och städernas rov, som vi *också* tog.

36 Från Aroer, som *ligger* vid randen av floden Arnon, och *från* den staden som *ligger* invid floden, ända till Gilead, fanns de inte en *enda* stad som var för stark för oss: HERREN vår Gud överlämnade allt *och alla* åt oss:

37 Endast till Ammons barns land kom du inte, *inte heller* till någon plats tillhörande floden Jabbok, eller till städerna i bergen, eller till vadhelst HERREN vår Gud förbjöd oss.

Kapitel 3

1 Sedan vände vi om, och drog upp *längs* vägen till Bashan: och Og, Bashans kung, kom ut mot oss, han och allt hans folk, till att strida vid Edrei.

2 Och HERREN sade till mig, Frukta honom inte: ty jag kommer överlämna honom, och allt hans folk, och hans land, i din hand; och du skall göra med honom som du gjorde med Sihon, amoriternas kung, som bodde i Heshbon.

3 Så HERREN vår Gud överlämnade också Og i våra händer, Bashans kung, och allt hans folk: och vi slog honom tills inte en enda överlevare fanns kvar honom.

4 Och vi intog alla hans städer vid

samma tid, det fanns inte en *enda* stad som vi inte tog från dem, sextio städer, hela regionen Argob, Ogs rike i Bashan.

5 Alla dessa städer *var* befästa med höga murar, portar, och bommar; dessutom ett stort antal *mindre* städer utan murar.

6 Och vi förgjorde dem fullständigt, såsom vi gjorde med Sihon, Heshbons kung, fullständigt förgörande männen, kvinnorna, och barnen, utav varje stad.

7 Men all boskap, och städernas rov, tog vi åt oss själva som byte.

8 Och vi tog vid den tiden, ur handen på amoriternas två kungar, det land som *var* på denna sida Jordan, från floden Arnon till berget Hermon;

9 (*Det* Hermon *som* sidonierna kallar för Sirion; och amoriterna kallar det Shenir;)

10 Slättens alla städer, och hela Gilead, och hela Bashan, till Salchah och Edrei, städer tillhörande Ogs rike i Bashan.

11 Ty endast Og, Bashans kung, var kvar utav jättarnas kvarleva; se, hans sängstomme *var* en sängstomme utav järn; *finns* den inte i Rabbath som hör till Ammons barn? Nio alnar var dess längd, och fyra alnar dess längd, enligt en mans *alnmått*.

12 Och detta land, *som* vi tog i besittning vid den tiden, från Aroer, som *ligger* vid floden Arnon, och halva Gileads berg, och dess städer, gav jag åt reubeniterna och åt gaditerna.

13 Och resten av Gilead, och hela

Bashan, *varande* Ogs rike, gav jag åt halva Manasseh stam; hela regionen Argob, med hela Bashan, som kallades Jättarnas land.

14 Jair, Manasseh son, tog hela landet Argob, till Geshuris och Maachathis gränser; och kallade dem, efter sitt eget namn, Bashan-Havoth-Jair, intill denna dag.

15 Och jag gav Gilead åt Machir.

16 Och åt reubeniterna och åt gaditerna gav jag *det* från Gilead ända till floden Arnon, halva dalen, och gränsområdet ända till floden Jabbok, *som är* Ammons barns gräns;

17 Också slättmarken, och Jordan, och *dess* gränsområde, från Chinnereth ända till slättens hav, *ja* Salthavet, nedanför Ashdoth-Pisgah österut.

18 Och jag befallde er på den tiden, sägande, HERREN, er Gud, har gett er detta land till att ta det i besittning: ni skall passera över beväpnade inför era bröder Israels barn, *alla som är* lämpade för kriget.

19 Men era hustrur, och era små, och er boskap, (*ty* jag vet att ni har mycket boskap,) skall stanna kvar i era städer som jag har gett er;

20 Till dess HERREN har gett era bröder vila, såväl som er, och *till dess* också de besitter det land som HERREN er Gud har gett dem bortom Jordan: och *då* skall ni var man återvända till sin besittning, som jag har gett er.

21 Och jag befallde Joshua vid den tiden, sägande, Dina ögon har sett

allt som HERREN er Gud har gjort med dessa två kungar: så skall HERREN göra med alla de riken där du passerar.

22 Ni skall inte frukta dem: ty HERREN, er Gud, han skall strida för er.

23 Och jag bönföll HERREN vid den tiden, sägande,

24 O Herre GUD, du har börjat att visa din tjänare din storhet, och din mäktiga hand: ty vilken Gud *finns det* i himlen eller på jorden, som kan göra enligt dina gärningar, och enligt din makt?

25 Jag ber dig, låt mig *få* gå över, och se det goda landet som *finns* bortom Jordan, det sköna berget, och Libanon.

26 Men HERREN var vred på mig för er skull, och skulle inte höra mig: och HERREN sade till mig, Låt det räcka för dig; tala inte mer till mig om denna sak.

27 Tag dig upp på toppen av Pisgah, och lyft upp dina ögon västerut, och norrut, och söderut, och österut, och beskåda *det* med dina ögon: ty du skall inte gå över denna Jordan.

28 Men befall Joshua, och inge honom mod, och styrk honom: ty han skall gå över framför detta folk, och han skall få dem att ärva landet som du skall se.

29 Så vi vistades i dalen mittemot Beth-Peor.

Kapitel 4

1 Lyssna nu därför, O Israel, till de stadgar och till de domar, som jag undervisar er, till att göra *efter dem*, att ni må leva, och gå in och besitta det land som HERREN era faders Gud ger er.

2 Ni skall inte lägga *något* till det ord som jag befäller er, inte heller skall ni ta *något* från det, att ni må hålla fast vid HERREN er Guds bud som jag befäller er.

3 Era ögon har sett vad HERREN gjorde på grund av Baalpeor: ty alla de män som följde Baal-Peor, dem har HERREN din Gud förgjort ifrån er.

4 Men ni som höll er till HERREN er Gud *är* denna dag vid liv, var och en av er.

5 Se, jag har undervisat er stadgar och domar, precis såsom HERREN min Gud befallde mig, att ni skulle göra så i det land dit ni far för att ta det i besittning.

6 Håll därför fast vid *dem* och gör *efter dem*; ty detta *är* er vishet och ert förstånd inför nationernas åsyn, vilka skall höra alla dessa stadgar, och säga, Denna stora nation *är* sannerligen ett vist och förståndigt folk.

7 Ty vilken *annan* nation *är så* stor, som *också har* Gud *så* nära till sig, såsom HERREN vår Gud *är* i alla *ting som* vi åkallar honom *för*?

8 Och vilken nation *är så* stor, som har stadgar och domar *så* rättfärdiga

som hela denna lag, som jag denna dag lägger *fram* för er?

9 Endast tag dig till vara, och vakta din själ noga, att du inte ska glömma de ting som dina ögon har sett, och att de inte ska försvinna från ditt hjärta *under* alla dina livsdagar: utan ska undervisa dem *för* dina söner, och dina söners söner;

10 *Särskilt* den dag då du stod inför HERREN din Gud vid Horeb, när HERREN sade till mig, Församla mig folket, och jag kommer få dem *att* höra mina ord, att de må lära sig att frukta mig alla de dagar som de skall leva på jorden, och *att* de må undervisa sina barn.

11 Och ni närmade er och stod nedanför berget; och berget brann i eld till himlens mitt, med mörker, moln, och tjockt töcken.

12 Och HERREN talade till er mitt ur elden: ni hörde ordens röst, men såg ingen gestalt; *ni hörde* endast en röst.

13 Och han förkunnade för er sitt förbund, som han befallde er att göra *efter, ja* tio bud; och han skrev dem på två stentavlor.

14 Och HERREN befallde mig på den tiden att undervisa er stadgar och domar, att ni skulle göra *efter* dem i det landet dit ni går över till att ta det i besittning.

15 Akta er därför noga; ty ni såg *ju* inte någon slags gestalt på den dagen *då* HERREN talade till er mitt ur elden vid Horeb:

16 Att ni inte ska fördärva *er*, och ska göra er en snidad avbild,

gestalten av någon figur, liknande en man eller en kvinna,

17 Liknande något djur som *finns* på jorden, liknande någon bevingad fågel som flyger i luften,

18 Liknande något ting som krälar på marken, liknande någon fisk som *finns* i vattnen under jorden:

19 Och att du inte ska lyfta upp dina ögon mot himlen, och när du ser solen, och månen, och stjärnorna, *ja* himlens hela härskara, skulle bli manad att tillbe dem, och tjäna dem, vilka HERREN din Gud har fördelat åt alla nationer under hela himlen.

20 Utan HERREN har tagit er, och hämtat ut er ur järnugnen, *ja* ur Egypten, till att vara ett arvfolk för honom, såsom *ni är* denna dag.

21 Därtill var HERREN arg på mig för er skull, och svor att jag inte skulle gå över Jordan, och att jag inte skulle gå in till det goda landet, vilket HERREN din Gud ger dig *till* arvedel:

22 Utan jag måste dö i detta land, jag får inte gå över Jordan: men ni skall gå över, och besitta detta goda land.

23 Akta er, att ni inte ska glömma HERREN er Guds förbund, vilket han slöt med er, och ska göra er ett beläte, *eller en avbild* liknande något *ting*, som HERREN din Gud har förbjudit dig.

24 Ty HERREN din Gud *är* en förtärande eld, *ja* en svartsjuk Gud.

25 När du skall föda barn, och barnbarn, och ni skall ha blivit kvar länge i landet, och skall fördärva *er*, och göra *er* ett beläte, *eller en avbild*

liknande något *ting*, och skall göra ont i HERREN din Guds åsyn, så att provocera honom till vrede:

26 Jag kallar denna dag himlen och jorden till att vara vittnen mot er, att ni snart fullständigt skall förgås ifrån det land till vilket ni ska gå över Jordan till att besitta det; ni skall inte förlänga *era* dagar i det, utan *ni* skall fullständigt förgöras.

27 Och HERREN skall skingra er bland nationerna, och ni skall bli kvarlämnade få till antalet ibland hedningarna, till vilka HERREN skall föra er.

28 Och där skall ni tjäna gudar, människohänders verk, trä och sten, som varken ser, eller hör, eller äter, eller luktar.

29 Men om du därifrån skall söka HERREN din Gud, skall du finna *honom*, om du ska söka honom av hela ditt hjärta och av hela din själ.

30 När du är i trångmål, och alla dessa ting har kommit över dig, *ja* i de senare dagarna, om du *då* ska vända till HERREN din Gud, och skall hörsamma hans röst;

31 (Ty HERREN din Gud *är* en barmhärtig Gud;) *då* skall han inte överge dig, ej heller förgöra dig, eller glömma dina fäders förbund som han svor dem.

32 Ty fråga nu om de dagar som har passerat, som var innan dig, alltsedan den dag då Gud skapade människan på jorden, och *fråga* från ena sidan himlen till den andra, huruvida det har skett *något sådant ting* såsom detta stora ting, eller *om*

man har hört *om* något liknande?

33 Hörde *någonsin* ett folk Guds röst talande mitt ur elden, såsom du har hört, och överlevde?

34 Eller har Gud försökt att gå *och* ta en nation åt sig mitt från *en annan* nation, genom frestelser, genom tecken, och genom under, och genom krig, och genom en mäktig hand, och genom en uträckt arm, och genom stora fador, enligt allt *detta* som HERREN er Gud gjorde för er i Egypten inför era ögon?

35 Åt dig blev det visat, att du skulle veta *det* att HERREN, han *är* Gud; *det finns* ingen annan förutom honom.

36 Ifrån himlen fick han dig att höra sin röst, att han skulle undervisa dig: och på jorden visade han dig sin stora eld; och du hörde hans ord mitt ur elden.

37 Och eftersom han älskade dina fäder, utvalde han därför *också* deras säd efter dem, och hämtade ut dig ur Egypten inför sin åsyn, med sin mäktiga kraft;

38 Till att driva ut nationer ifrån dig, större och mäktigare än du *är*, för att föra in dig, för att ge dig deras land *till* arvedel, såsom *det är* denna dag.

39 Förstå därför denna dag, och begrunda *det* i ditt hjärta, att HERREN, han *är* Gud, i himlen ovan, och på jorden därunder: *det finns* ingen annan.

40 Därför skall du hålla fast vid hans stadgar, och hans bud, som jag befäller dig denna dag, att det må gå dig väl, och dina barn efter dig, och

att du må förlänga *dina* dagar på jorden, som HERREN din Gud ger dig, för evigt.

41 Sedan avskilde Mose tre städer på denna sidan Jordan, mot soluppgången:

42 Att dråparen skulle kunna fly dit, som skulle döda sin nästa oavsiktligt, och inte hatade honom sedan tidigare; och att flyende till en av dessa städer skulle han kunna få överleva:

43 *Nämligen*, Bezer i ödemarken, på slättlandet, tillhörande reubeniterna; och Ramoth i Gilead, tillhörande gaditerna; och Golan i Bashan, tillhörande manassiterna.

44 Och detta *är* den lag som Mose lade fram för Israels barn:

45 Dessa *är* de vittnesbörd, och de stadgar, och de domar, vilka Mose talade till Israels barn, efter att de kom ut ur Egypten,

46 På denna sida Jordan, i dalen mitt emot Beth-Peor, i amoriternas kung Sihons land, som bodde i Heshbon, som Mose och Israels barn slog, efter att de hade kommit ut ur Egypten:

47 Och de tog hans land i besittning, och Bashans kung Ogs land, två av amoriternas kungar, som *befann sig* på denna sidan Jordan, mot soluppgången;

48 Från Aroer, som *ligger* invid floden Arnons strand, ända till berget Sion, som *är* Hermon,

49 Och hela slättlandet på denna sidan Jordan österut, ända till slättens hav, nedanför Pisgahs källor.

Kapitel 5

1 Och Mose kallade hela Israel, och sade till dem, Hör, O Israel, de stadgar och domar som jag denna dag talar inför era öron, att ni må lära er dem, och hålla fast vid *dem*, och göra *efter* dem.

2 HERREN, vår Gud, slöt ett förbund med oss på Horeb.

3 HERREN slöt inte detta förbund med våra fäder, utan med oss, *ja* oss, som allesammans *är* här *och* vid liv denna dag.

4 HERREN talade med er, ansikte mot ansikte, mitt ur elden på berget,

5 (Jag stod då mellan HERREN och er, för att tillkännage HERRENS ord för er: ty ni var rädda på grund av elden, och gick inte upp på berget;) sägande,

6 Jag *är* HERREN din Gud, som hämtade ut dig ur Egyptens land, ur det träldomshuset.

7 Du skall inte ha några andra gudar inför mig.

8 Du skall inte göra dig *något* beläte, *eller* något liknande *något ting* som *finns* därovan i himlen, eller som *finns* därunder på jorden, eller som *finns* i vattnen under jorden:

9 Du skall inte böja dig ner för dem, eller tjäna dem: ty jag, HERREN din Gud, *är* en svartsjuk Gud, hemsökande fädernas missgärning på barnen till tredje och fjärde *generationen* hos dem som hatar mig,

10 Och visande barmhärtighet mot

tusenden hos dem som älskar mig och håller fast vid mina bud.

11 Du skall inte bruka HERREN din Guds namn fåfängligt: ty HERREN kommer inte hålla *honom* för oskyldig som brukar hans namn fåfängligt.

12 Håll fast vid sabbatsdagen så att helga den, såsom HERREN din Gud har befallt dig.

13 *Under* sex dagar skall du arbeta, och utföra allt ditt arbete *på*:

14 Men den sjunde dagen *är* HERREN din Guds sabbat: *på den* skall du inte utföra något arbete, *varken* du, eller din son, eller din dotter, eller din tjänare, eller din tjänarinna, eller din oxe, eller din åsna, eller någon av din boskap, eller din främling som *är* innanför dina portar; att din tjänare och din tjänarinna må *få* vila liksom du.

15 Och kom ihåg att du var en tjänare i Egyptens land, och *att* HERREN din Gud hämtade ut dig därifrån med en mäktig hand och med en uträckt arm: därför befallde HERREN din Gud dig att hålla sabbatsdagen.

16 Hedra din far och din mor, såsom HERREN din Gud har befallt dig; att dina dagar må förlängas, och att det må gå dig väl, i det landet som HERREN din Gud ger dig.

17 Du skall inte dräpa.

18 Inte heller skall du begå äktenskapsbrott.

19 Inte heller skall du stjäla.

20 Inte heller skall du bära falskt vittnesbörd mot din nästa.

21 Inte heller skall du ha begär till din nästas hustru, inte heller skall du ha begär till din nästas hus, hans fält, eller hans tjänare, eller hans tjänarinna, hans oxe, eller hans åsna, eller något *annat ting* som *är* din nästas.

22 Dessa ord talade HERREN till hela er församling på berget mitt ur elden, ur molnet, och ur det tjocka töcknet, med en mäktig röst: och han lade inte till något mer. Och han skrev dem på två stentavlor, och överlämnade dem åt mig.

23 Och det inträffade, när ni hörde rösten mitt ur mörkret, (ty berget brann i eld,) att ni kom fram till mig, *ja* era stammars alla huvuden, och era äldste;

24 Och ni sade, Se, HERREN er Gud har visat oss sin härlighet och sin storhet, och vi har hört hans röst mitt ur elden: denna dag har vi sett att Gud talar med människan, och *att* han har överlevt.

25 Varför skulle vi nu därför dö? Ty denna stora eld kommer förtära oss: ifall vi ytterligare något mer ska höra på HERREN vår Guds röst, då kommer vi dö.

26 Ty vem *finns bland* allt kött, som har hört den levande Gudens röst talande mitt ur elden, såsom vi *har gjort*, och överlevt?

27 Träd du fram, och hör allt som HERREN vår Gud skall säga: och tala du till oss allt som HERREN vår Gud skall tala till dig; och vi skall höra *på det*, och göra *efter det*.

28 Och HERREN hörde era ords

röst, när ni talade till mig; och HERREN sade till mig, Jag har hört rösten av detta folks ord, som de har talat till dig: de har talat väl *i* allt som de har talat.

29 O att det fanns ett sådant hjärta i dem, att de skulle frukta mig, och alltid hålla fast vid alla mina bud, att det skulle vara väl med dem, och med deras barn för evigt!

30 Gå *och* säg till dem, Gå tillbaka in i era tält.

31 Men vad gäller dig, *skall* du stå här vid mig, och jag kommer tala till dig alla de bud, och de stadgar, och de domar, som du skall undervisa dem, att de må göra *efter dem* i det land som jag ger dem att ta i besittning.

32 Ni skall därför ge akt på att göra såsom HERREN er Gud har befallt er: ni skall inte vika av *vare sig* åt höger eller åt vänster.

33 Ni skall vandra på alla de vägar som HERREN er Gud har befallt er, att ni må leva, och *att det må gå* er väl, och *att* ni må förlänga *era* dagar i det land som ni skall besitta.

Kapitel 6

1 Dessa *är* nu de bud, de stadgar, och de domar, vilka HERREN er Gud befallde att undervisa er, att ni skulle göra *efter dem* i det land dit ni far för att ta det i besittning:

2 Att du skulle frukta HERREN din Gud, så att hålla fast vid alla hans stadgar och hans bud, som jag

befaller dig, du, och din son, och din sonson, *under* alla dina livsdagar; och att dina dagar må förlängas.

3 Hör därför, O Israel, och ge akt på att *också* göra *det*; att det må gå dig väl, och att ni må tillöka väldeliga, såsom HERREN dina faders Gud har lovat dig, i det land som flödar av mjölk och honung.

4 Hör, O Israel: HERREN vår Gud *är* en HERRE:

5 Och du skall älska HERREN din Gud av allt ditt hjärta, och av all din själ, och av all din kraft.

6 Och dessa ord, som jag befaller dig denna dag, skall vara i ditt hjärta:

7 Och du skall flitigt undervisa dem för dina barn, och skall tala om dem när du sitter i ditt hus, och när du vandrar på vägen, och när du ligger ner, och när du stiger upp.

8 Och du skall binda dem som ett tecken på din hand, och de skall vara som pannband mellan dina ögon.

9 Och du skall skriva dem på dörrposterna tillhörande ditt hus, och på dina portar.

10 Och det skall ske, när HERREN din Gud skall ha fört in dig i det landet som han svor *att ge* åt dina fäder, åt Abraham, åt Isak, och åt Jakob, så att ge dig stora och sköna städer, som du inte byggde,

11 Och hus fulla med alla *slags* goda *ting*, som du inte fyllde, och grävda brunnar, som du inte grävde, vingårdar och olivträd, som du inte planterade; när du *då* skall ha ätit och är mätt;

12 Akta dig *då* att du inte ska

glömma bort HERREN, som hämtade ut dig ur Egyptens land, ur trälldomshuset.

13 Du skall frukta HERREN din Gud, och tjäna honom, och skall svära vid hans namn.

14 Ni skall inte fara efter andra gudar, som tillhör folkets gudar som *bor* runt omkring er;

15 (Ty HERREN din Gud *är* en svartsjuk Gud bland er) att inte HERREN din Guds vrede ska upptändas mot dig, och ska förgöra dig ifrån jordens yta.

16 Ni skall inte fresta HERREN er Gud, såsom ni frestade *honom* i Massah.

17 Ni skall noga hålla fast vid HERREN er Guds bud, och hans vittnesbörd, och hans stadgar, som han har befallt dig.

18 Och du skall göra *det som är* rätt och gott i HERRENS åsyn: att det må gå dig väl, och att du må gå in och besitta det goda land som HERREN svor *att ge* åt dina fäder,

19 Så att kasta ut alla dina fiender ifrån dig, såsom HERREN har talat.

20 *Och* när din son i framtiden frågar dig, sägande, Vad *betyder* de vittnesbörd, och de stadgar, och de domslut, som HERREN vår Gud har befallt er?

21 Då skall du säga till din son, Vi var faraos slavar i Egypten; och HERREN hämtade ut oss ur Egypten med en mäktig hand:

22 Och HERREN visade tecken och under, stora och svåra, över Egypten, över farao, och över hela hans

hushåll, inför våra ögon:

23 Och han förde ut oss därifrån, att han skulle föra in oss, för att ge oss det landet som han svor åt våra fäder.

24 Och HERREN befallde oss att göra *efter* alla dessa stadgar, att frukta HERREN vår Gud, till vårt bästa, alltid, att han skulle bevara oss vid liv, såsom *sker* denna dag.

25 Och det skall vara vår rättfärdighet, ifall vi ska ge akt på att göra *efter* alla dessa bud inför HERREN vår Gud, såsom han har befallt oss.

Kapitel 7

1 När HERREN din Gud skall föra in dig i det land dit du går till att besitta det, och har kastat ut många nationer inför dig, hittiterna, och girgashiterna, och amoriterna, och kanaaniterna, och perizziterna, och hiviterna, och jebusiterna, sju nationer större och mäktigare än du;

2 Och när HERREN din Gud skall överlämna dem inför dig; skall du slå dem, *och* fullständigt förgöra dem; du skall inte sluta något förbund med dem, eller visa barmhärtighet mot dem:

3 Inte heller skall du göra giftermål med dem; du skall inte ge din dotter åt hans son, ej heller skall du ta hans dotter åt din son.

4 Ty de kommer vända bort din son från att följa mig, att de må tjäna andra gudar: så kommer HERRENS

vrede upptändas mot er, och plötsligt förgöra dig.

5 Utan så här skall ni handla mot dem; ni skall förstöra deras altaren, och bryta ner deras avbilder, och hugga ner deras lundar, och bränna upp deras beläten i eld.

6 Ty du *är* ett heligt folk åt HERREN din Gud: HERREN din Gud har valt dig till att vara ett särskilt folk åt sig själv, framför alla folk som *finns* på jordens yta.

7 HERREN fäste inte sin kärlek på er, eller utvalde er, eftersom ni var fler till antalet än något *annat* folk; ty ni *var* minst till antalet av alla folk:

8 Utan eftersom HERREN älskade er, och eftersom han skulle hålla fast vid den ed som han hade svurit era fäder, *därför* har HERREN hämtat ut er med en mäktig hand, och återlöst er ur slavhuset, ur Egyptens kung faraos hand.

9 Du skall därför veta att HERREN din Gud, han *är* Gud, den trofaste Guden, som håller fast vid förbund och barmhärtighet mot dem som älskar honom och håller fast vid hans bud till tusen generationer;

10 Och vedergäller dem som hatar honom *direkt* till deras ansikte, till att förgöra dem: han kommer inte vara slapp mot honom som hatar honom, han kommer vedergälla honom *direkt* till hans ansikte.

11 Du skall därför hålla fast vid buden, och stadgarna, och domsluten, som jag denna dag befäller dig, så att göra *efter* dem.

12 Därför skall det inträffa, ifall ni lyssnar till dessa domslut, och håller fast vid *dem*, och gör *efter* dem, att HERREN, din Gud, skall hålla fast åt dig det förbundet och den barmhärtigheten som han svor dina fäder:

13 Och han skall älska dig, och välsigna dig, och föröka dig: han kommer också välsigna ditt moderlivs frukt, och ditt lands frukt, din säd, och ditt vin, och din olja, tillökningen av dina kor, och dina fårhjordar, i det landet som han svor dina fäder att ge dig.

14 Du skall vara välsignad utöver alla folk: det skall inte finnas *någon* man eller kvinna ofruktosam bland er, eller bland er boskap.

15 Och HERREN kommer ta bort all sjukdom från dig, och kommer inte lägga någon av Egyptens onda sjukdomar, vilka du är varse om, på dig; utan kommer lägga dem på alla *dem* som hatar dig.

16 Och du skall förtära allt det folket som HERREN din Gud skall överlämna dig; ditt öga skall inte ha något medlidande med dem: inte heller skall du tjäna deras gudar; ty det *skall bli* dig till en snara.

17 Ifall du skall säga i ditt hjärta, Dessa nationer *är* fler än jag; hur kan jag vräka dem?

18 Du skall inte vara rädd för dem: *utan* skall väl komma ihåg vad HERREN din Gud gjorde med farao, och med hela Egypten;

19 De stora frestelser som ditt öga såg, och tecknen, och undren, och

den mäktiga handen, och den uträckta armen, varmed HERREN din Gud hämtade ut dig: så skall HERREN din Gud göra med allt folk som du är rädd för.

20 Därtill skall HERREN din Gud sända bålgetingen bland dem, tills de som är kvar, och gömmer sig från dig, är förgjorda.

21 Du skall inte förskräckas för dem: ty HERREN din Gud *är* ibland er, en mäktig Gud och fasansfull.

22 Och HERREN din Gud kommer driva ut de nationerna lite i taget inför dig: du må inte göra slut på dem med en gång, att inte markens djur ska tillöka *och komma* över dig.

23 Men HERREN din Gud skall överlämna dem åt dig, och skall förgöra dem med en väldig förgörelse, tills de är förgjorda.

24 Och han skall överlämna deras kungar i din hand, och du skall utplåna deras namn ifrån under himlen: ingen man skall förmå att bestå inför dig, till dess du ska ha förgjort dem.

25 Deras gudars beläten skall ni bränna upp i eld: du skall inte ha begär till silvret eller guldet *som är* på dem, eller ta *det* till dig, att du inte ska snärjas av det: ty det *är* en styggelse för HERREN din Gud.

26 Inte heller skall du hämta en styggelse in till ditt hus, att inte du *också* ska bli ett förbannat ting liksom den: *utan* du skall fullkomligt vämjjas vid den, och du skall fullständigt avsky den; ty den *är* ett förbannat ting.

Kapitel 8

1 Alla de bud som jag denna dag befaller dig skall ni ge akt på att göra *efter*, att ni må leva, och förökas, och gå in och besitta det land som HERREN svor era fäder.

2 Och du skall komma ihåg hela den vägen som HERREN din Gud ledde dig *på under* dessa fyrtio år i ödemarken, till att ödmjuka dig, *och* till att pröva dig, till att lära känna vad *som fanns* i ditt hjärta, huruvida du skulle hålla fast vid hans bud, eller inte.

3 Och han ödmjukade dig, och lät dig hungra, och matade dig med manna, som du inte kände till, inte heller kände dina fäder till *det*; att han skulle få dig att lära känna att människan inte lever endast av bröd, utan av vart och ett *ord* som går ut ur HERRENS mun lever människan.

4 Din klädnad blev inte gammal på dig, inte heller svullnade din fot, *under* dessa fyrtio år.

5 Du skall också besinna i ditt hjärta, att, liksom en man tuktar sin son, *likaså* tuktar *också* HERREN din Gud dig.

6 Därför skall du hålla fast vid HERREN din Guds bud, så att vandra på hans vägar, och så att frukta honom.

7 Ty HERREN din Gud hämtar in dig till ett gott land, ett land med vattenbäckar, med källor och djup som springer fram ur dalar och höjder;

8 Ett land med vete, och korn, och vinträd, och fikonträd, och granatträd; ett land med olivolja, och honung;

9 Ett land i vilket du skall äta bröd utan knapphet, du skall inte lida brist på något *ting* i det; ett land vars stenar *är av* järn, och ur vars höjder du må bryta mässing.

10 När du har ätit och är mätt, då skall du välsigna HERREN din Gud för det goda landet som han har gett dig.

11 Tag dig till vara att du inte glömmes HERREN din Gud, i att inte hålla fast vid hans bud, och hans domar, och hans stadgar, som jag befäller dig denna dag:

12 Att *du* inte *när* du har ätit och är mätt, och har byggt fina hus, och bor *i dem*;

13 Och *när* dina hjordar och dina flockar förökar sig, och ditt silver och ditt guld förökas, och allt som du har förökas;

14 Ditt hjärta då ska bli upphöjt, och du ska glömma HERREN din Gud, som hämtade ut dig ur Egyptens land, ur trädhuset;

15 Som ledde dig igenom den stora och fruktansvärda ödemarken, *där det fanns* brännande ormar, och skorpioner, och torka, *men där det* inte *fanns* något vatten; som hämtade fram vatten åt dig ur flintklippan;

16 Som matade dig med manna i ödemarken, som dina fäder inte kände till, att han skulle ödmjuka dig, och att han skulle pröva dig, för att göra gott mot dig i ditt senare

slut;

17 Och du ska säga i ditt hjärta, Min kraft och *min* hands styrka har skaffat mig denna förmögenhet.

18 *Nej*, utan du skall komma ihåg HERREN, din Gud: ty *det är* han som ger dig kraft till att förvärva rikedom, att han må befästa sitt förbund som han svor dina fäder, såsom *sker* denna dag.

19 Och det skall ske, om du på något vis ska glömma HERREN, din Gud, och ska gå efter andra gudar, och tjäna dem, och tillbe dem, *så* vittnar jag mot er denna dag att ni sannerligen skall förgås.

20 Liksom de nationer som HERREN förgjorde inför ert ansikte, likaså skall *också* ni förgås; eftersom ni inte ville vara lydiga HERREN er Guds röst.

Kapitel 9

1 Hör, O Israel: Du *ska* passera över Jordan denna dag, till att gå in för att ta i besittning nationer större och mäktigare än du själv, städer, stora och befästa upp till himlen,

2 Ett folk, stort och resligt, anakiternas barn, som du känner till, och som du har hört *det sägas* om, Vem kan bestå inför Anaks barn!

3 Förstå därför denna dag, att HERREN din Gud *är* han som drar över framför dig; *såsom* en förtärande eld skall han förgöra dem, och han skall kuva dem inför ditt ansikte: så skall du driva ut dem, och

kvickt förgöra dem, såsom HERREN har sagt till dig.

4 Säg du inte i ditt hjärta, efter att HERREN din Gud har kastat ut dem ifrån dig, sägande, För min rättfärdighets skull har HERREN fört in mig till att besitta detta land: utan *det är* för dessa nationers onskas skull *som* HERREN driver ut dem ifrån dig.

5 Inte för din rättfärdighets skull, eller för ditt hjärtas rättrådighets skull, går du till att besitta deras land: utan för dessa nationers onskas skull driver HERREN, din Gud, ut dem ifrån dig, och för *det* att han må genomföra det ordet som HERREN svor dina fäder, Abraham, Isak, och Jakob.

6 Förstå därför, att HERREN din Gud inte ger dig detta goda land till att besitta det för din rättfärdighets skull; ty du *är* ett styvnackat folk.

7 Kom ihåg, *och* glöm *det* inte, hur du i ödemarken provocerade HERREN din Gud till vrede: från den dagen då du gav dig av från Egyptens land, tills ni kom till denna plats, har ni varit upproriska mot HERREN.

8 Också vid Horeb provocerade ni HERREN till vrede, så att HERREN var *så* vred på er att *han skulle* ha förgjort er.

9 När jag hade gått upp på berget för att ta emot stentavlorna, *ja* det förbundets tavlor som HERREN slöt med er, då stannade jag på berget *i* fyrtio dagar och fyrtio nätter, jag varken åt bröd eller drack vatten:

10 Och HERREN överlämnade åt mig två stentavlor, skrivna *på* med Guds finger; och på dem *var det skrivet* efter alla de ord som HERREN talade med er på berget, mitt ur elden, på den sammankomstens dag.

11 Och det inträffade vid de fyrtio dagarnas och de fyrtio nätternas slut, *att* HERREN gav mig de två stentavlorna, *ja* förbundets tavlor.

12 Och HERREN sade till mig, Stå upp, tag dig kvickt ner härifrån; ty ditt folk som du har fört ut ur Egypten har fördärvat *sig*; kvickt har de vikit av från den väg som jag befallde dem; de har gjort sig en gjuten avbild.

13 Vidare talade HERREN till mig, sägande, Jag har sett detta folk, och, se, *det är* ett styvnackat folk:

14 Låt mig vara, att jag må förgöra dem, och utplåna deras namn ifrån under himlen: och jag kommer göra en nation av dig, mäktigare och större än de.

15 Så jag vände och kom ner från berget, och berget brann i eld: och de två förbundstavlorna *var* i mina två händer.

16 Och jag såg, och, se, ni hade syndat mot HERREN er Gud, *och* hade gjort er en gjuten kalv: kvickt hade ni vikit av från den vägen som HERREN hade befallt er.

17 Och jag tog de två tavlorna, och kastade dem ur mina två händer, och slog sönder dem inför era ögon.

18 Och jag föll ner inför HERREN, såsom första *gången*, *i* fyrtio dagar

och fyrtio nätter: jag varken åt bröd, eller drack vatten, på grund av alla era synder som ni syndade, i att göra ont i HERRENS åsyn, så att provocera honom till vrede.

19 Ty jag var rädd för ilskan och det heta misshag varmed HERREN var vred på er till att förgöra er. Men också vid denna tid lyssnade HERREN till mig.

20 Och HERREN var mycket vred på Aron så att *han skulle* ha förgjort honom: och jag bad också för Aron *under* samma tid.

21 Och jag tog er synd, den kalv som ni hade gjort, och brände upp den i eld, och stampade på den, *och sönderstötte den* mycket fint, *ända* tills den var *sönderstött* så fint som stoft: och jag kastade dess stoft i den bäcken som gick ner från berget.

22 Och i Taberah, och i Massah, och i Kibroth-Hattaavah, provocerade ni HERREN till vrede.

23 Likaså när HERREN sände er från Kadesh-Barnea, sägande, Drag upp och ta i besittning det landet som jag har gett er; då gjorde ni uppror mot HERREN er Guds befallning, och ni trodde honom inte, ej heller lyssnade *ni* till hans röst.

24 Ni har varit upproriska mot HERREN alltsedan den dag då jag lärde känna er.

25 Jag föll så ner inför HERREN *i* fyrtio dagar och fyrtio nätter, såsom jag *också* föll ner *den första gången*; eftersom HERREN hade sagt att han skulle förgöra er.

26 Därför bad jag till HERREN, och

sade, O Herre GUD, förgör inte ditt folk och din arvedel, som du har återlöst genom din storhet, som du har hämtat ut ur Egypten med en mäktig hand.

27 Kom ihåg dina tjänare, Abraham, Isak, och Jakob; se inte till detta folks trotsighet, eller till deras ondska, eller till deras synd.

28 Att inte det land varifrån du hämtade ut oss ska säga, Eftersom HERREN inte förmådde att föra in dem i det landet som han lovade dem, och eftersom han hatade dem, *därför* har han fört ut dem i ödemarken för att dräpa dem.

29 Dock *är de ju* ditt folk och din arvedel, som du hämtade ut genom din väldiga makt och med din uträckta arm.

Kapitel 10

1 På den tiden sade HERREN till mig, Hugg ut två stentavlor åt dig, likadana som de första, och kom upp till mig på berget, och gör dig en ark av trä.

2 Och jag kommer skriva på tavlorna de ord som var på de första tavlorna, vilka du slog sönder, och du skall lägga dem i arken.

3 Och jag gjorde en ark *utav* akacieträ, och högg ut två stentavlor, likadana som de första, och gick upp på berget, havande de två tavlorna i min hand.

4 Och han skrev på tavlorna, enligt den första skriften, de tio budorden,

som HERREN talade till er mitt ur elden på berget, på den sammankomstens dag; och HERREN gav dem åt mig.

5 Och jag vände mig om och kom ner från berget, och lade tavlorna i arken som jag hade gjort; och där är de, såsom HERREN befallde mig.

6 Och Israels barn färdades från Beeroth, tillhörande Jaakans barn, till Mosera: där dog Aron, och där blev han begravd; och hans son Eleazar tjänade i prästämbetet i hans ställe.

7 Därifrån färdades de till Gudgodah; och från Gudgodah till Jotbath, ett land med vattenfloder.

8 Vid den tiden avskilde HERREN Levi stam, att bära HERRENS förbundsark, att stå inför HERREN till att tjäna honom, och för att välsigna i hans namn, intill denna dag.

9 Därför har Levi ingen andel eller arvedel med sina bröder; HERREN *är* hans arvedel, såsom HERREN, din Gud, lovade honom.

10 Och jag stannade på berget, liksom den första gången, fyrtio dagar och fyrtio nätter; och HERREN lyssnade på mig också denna gång, *och* HERREN ville inte förgöra dig.

11 Och HERREN sade till mig, Stå upp, tag *din* färd framför folket, att de må gå in och ta landet i besittning, vilket jag svor deras fäder att ge åt dem.

12 Och nu, Israel, vad begär HERREN din Gud av dig, förutom

att frukta HERREN din Gud, att vandra på alla hans vägar, och att älska honom, och att tjäna HERREN din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ,

13 Att hålla fast vid HERRENS bud, och hans stadgar, som jag denna dag befäller dig till ditt bästa?

14 Se, himlen och himlarnas himmel *är* HERRENS, din Gud, *också* jorden, med allt som den *rymmer*.

15 HERREN hade endast ett behag till dina fäder så att älska dem, och han utvalde deras säd efter dem, *ja* er framför allt folk, såsom *det är* denna dag.

16 Omskär därför ert hjärtas förhud, och var inte längre styvnackade.

17 Ty HERREN, er Gud, *är* gudarnas Gud, och herrarnas Herre, en stor Gud, en mäktig, och en fruktansvärd, som inte har anseende till person, eller tar emot belöning:

18 Han verkställer domen för den faderlöse och änkan, och älskar främlingen, i att ge honom mat och klädnad.

19 Älska ni därför främlingen: ty ni var främlingar i Egyptens land.

20 Du skall frukta HERREN din Gud; honom skall du tjäna, och till honom skall du hålla dig, och svära vid hans namn.

21 Han *är* ditt lovpris, och han *är* din Gud, som har gjort dessa stora och fruktansvärda ting för dig, som dina ögon har sett.

22 Dina fäder for ner in i Egypten med sjuttio personer; och nu har HERREN din Gud gjort dig *lika*

talrik som himlens stjärnor.

Kapitel 11

1 Därför skall du älska HERREN din Gud, och hålla fast vid hans befallning, och hans stadgar, och hans domar, och hans bud, alltid.

2 Och förstå ni denna dag: ty *jag talar* inte med era barn som inte har lärt känna, och som inte har sett HERREN er Guds tuktan, hans storhet, hans mäktiga hand, och hans uträckta arm,

3 Och hans mirakel, och hans handlingar, som han gjorde mitt i Egypten mot Egyptens kung farao, och mot hela hans land;

4 Och vad han gjorde med Egyptens här, med deras hästar, och med deras vagnar; hur han fick Röda havets vatten att strömma över dem när de jagade efter er, och *hur* HERREN har förgjort dem intill denna dag;

5 Och vad han gjorde med er i ödemarken, till dess ni kom in till denna plats;

6 Och vad han gjorde med Dathan och Abiram, Eliabs söner, Reubens son: hur jorden öppnade sin mun, och uppslukade dem, och deras hushåll, och deras tält, och all egendom som *var* i deras ägo, mitt bland hela Israel.

7 Men era ögon har sett alla de HERRENS stora gärningar, som han gjorde.

8 Därför skall ni hålla fast vid alla de bud som jag denna dag befäller er,

att ni må bli starka, och gå in och besitta landet, dit ni far för att ta det i besittning;

9 Och att ni må förlänga *era* dagar i det landet, som HERREN svor era fäder att ge dem och deras säd, ett land som flödar av mjölk och honung.

10 Ty det landet, dit du träder in till att ta det i besittning, *är* inte som Egyptens land, varifrån ni kom ut, där du sådde din säd, och vattnade *den* med din fot, såsom en örträdgård:

11 Utan landet, dit ni far för att besitta det, är ett land med höjder och dalar, *och som* dricker vatten utav himlens regn:

12 Ett land som HERREN din Gud vårdar: HERREN din Guds ögon *vakar* alltid över det, från årets begynnelse ända till årets slut.

13 Och det skall inträffa, ifall ni skall lyssna noga till mina bud som jag denna dag befäller er, så att älska HERREN er Gud, och att tjäna honom av hela ert hjärta och av hela er själ,

14 Att jag kommer ge *er* ert lands regn i sin rätta tid, det första regnet och det senare regnet, att du må samla in din säd, och ditt vin, och din olja.

15 Och jag kommer sända gräs på dina fält åt din boskap, att du må äta och bli mätt.

16 Akta er, att ert hjärta inte ska bedras, och ni ska vika av, och ska tjäna andra gudar, och ska tillbe dem;

17 Och HERRENS vrede *då* ska upptändas mot er, och han ska tillsluta himlen, att det inte ska komma något regn, och att landet inte ska avge sin frukt; och *att* ni *inte då* kvickt ska förgås ifrån det goda land som HERREN ger er.

18 Därför skall ni förvara dessa mina ord i ert hjärta och i er själ, och binda dem till ett tecken på er hand, att de må vara som pannband mellan era ögon.

19 Och ni skall undervisa dem för era barn, talande om dem när du sitter i ditt hus, och när du vandrar längs vägen, när du ligger ner, och när du stiger upp.

20 Och du skall skriva dem på dörrposterna tillhörande ditt hus, och på dina portar:

21 Att era dagar må förökas, och era barns dagar, i det landet som HERREN svor era fäder att ge dem, såsom himlens dagar på jorden.

22 Ty om ni noga skall hålla fast vid alla dessa bud som jag befäller er, så att göra *efter* dem, att älska HERREN er Gud, att vandra på alla hans vägar, och att hålla er till honom;

23 Då kommer HERREN driva ut alla dessa nationer ifrån er, och ni skall ta i besittning större och mäktigare nationer än ni själva.

24 Varje plats varpå era fotsulor skall trampa skall vara er: från ödemarken och Libanon, från floden, floden Eufrat, ända till det yttersta havet skall vara ert gränsområde.

25 Ingen man skall kunna bestå inför

er: *ty* HERREN er Gud skall lägga fruktan för er och skräck för er över hela det landet som ni skall beträda, såsom han har sagt till er.

26 Se, jag lägger denna dag fram inför er en välsignelse och en förbannelse;

27 En välsignelse, om ni ska lyda HERREN er Guds bud, som jag befäller er denna dag:

28 Och en förbannelse, om ni inte skall lyda HERREN er Guds bud, utan ska vika av från den väg som jag befäller er denna dag, så att gå efter andra gudar, som ni inte har känt.

29 Och det skall inträffa, när HERREN din Gud har fört in dig till det land dit du far till att besitta det, att du skall lägga välsignelsen på berget Gerizim, och förbannelsen på berget Ebal.

30 *Ligger* de inte på andra sidan Jordan, på den vägen där solen går ner, i kanaaniternas land, som bor på hedmarken mitt emot Gilgal, bredvid Morehs slättmarker?

31 Ty ni skall passera över Jordan till att gå in för att besitta landet som HERREN er Gud ger er, och ni skall ta det i besittning, och bo i det.

32 Och ni skall ge akt på att göra *efter* alla de stadgar och domar som jag denna dag lade fram inför er.

Kapitel 12

1 Dessa *är* de stadgar och domar, vilka ni skall ge akt på att göra *efter* i

landet, *det* vilket HERREN, dina faders Gud, ger dig till att besitta det, *under* alla de dagar som ni ska leva på jorden.

2 Ni skall fullständigt förgöra alla de platser på vilka nationerna, som ni skall behärska, tjänade sina gudar, *uppe* på de höga bergen, och på höjderna, och under varje grönt träd:
3 Och ni skall omstörta deras altare, och ta sönder deras pelare, och bränna upp deras lundar i eld; och ni skall hugga ner deras gudabeläten, och utplåna deras namn ifrån den platsen.

4 Ni skall inte göra så mot HERREN er Gud.

5 Utan emot den plats som HERREN er Gud skall välja ut från alla era stammar, att där fästa sitt namn, *ja* emot hans boning skall ni söka *er*, och dit skall du komma:

6 Och dit skall ni hämta era brännoffer, och era offer, och era tionden, och hävoffer från er hand, och era löften, och era frivilliga offer, och det förstfödda av era hjordar och av era flockar:

7 Och där skall ni äta inför HERREN er Gud, och ni skall glädja er i allt som ni har satt er hand till, ni och era hushåll, vari HERREN din Gud har välsignat dig.

8 Ni skall inte göra efter alla *de ting* som vi gör här denna dag, var man vadhelst *som är* rätt i hans egna ögon.

9 Ty ni har ännu inte kommit *in* till den vilan och till den arvedelen, som HERREN er Gud ger er.

10 Men *när* ni går över Jordan, och bor i det land som HERREN er Gud ger er att ärva, och *när* han ger er vila från alla era fiender runt omkring, så att ni bor i trygghet;

11 Då skall det finnas en plats som HERREN er Gud skall välja ut att få sitt namn att bo där; dit skall ni föra allt som jag befäller er; era brännoffer, och era offer, era tionden, och hävoffret från er hand, och alla era bästa löften som ni lovar HERREN:

12 Och ni skall glädja er inför HERREN er Gud, ni, och era söner, och era döttrar, och era tjänare, och era tjänarinnor, och leviten som är inom era portar; eftersom han inte har någon andel eller arvedel med er.

13 Tag dig till vara att du inte ska offra dina brännoffer på var och en plats som du ser:

14 Utan på den plats som HERREN skall välja i en av dina stammar, där skall du offra dina brännoffer, och där skall du göra allt som jag befäller dig.

15 Dock må du döda och äta kött inom alla dina portar, vadhelst din själ lustar efter, enligt HERREN din Guds välsignelse som han har gett dig: den orene och den rene må äta därav, såsom av råbocken, och såsom av hjorten.

16 Ni skall endast inte äta blodet; *utan* ni skall gjuta det på jorden såsom vatten.

17 Du må inte äta, inom dina portar, tiondet av din säd, eller av ditt vin, eller av din olja, eller dina hjordars

eller din flocks förstfödda, eller något av dina löften som du lovar, eller dina frivilliga offer, eller hävoffer från din hand:

18 Utan du måste äta dem inför HERREN din Gud på den plats som HERREN din Gud skall välja, du, och din son, och din dotter, och din tjänare, och din tjänarinna, och leviten som *är* inom dina portar: och du skall glädja dig inför HERREN din Gud över allt som du sätter dina händer till.

19 Tag dig till vara att du inte ska överge leviten, så länge som du lever på jorden.

20 När HERREN din Gud skall utvidga ditt gränsområde, såsom han har lovat dig, och du skall säga, Jag skall äta kött, eftersom din själ längtar efter att äta kött; *då* må du *också* äta kött, allt som din själ lustar efter.

21 Ifall den platsen som HERREN din Gud har utvalt till att fästa sitt namn där ligger för långt *bort* från dig, då skall du döda utav din hjord och utav din flock, som HERREN har gett dig, såsom jag har befallt dig, och du skall äta inom dina portar vadhelst som din själ lustar efter.

22 Såsom råbocken och hjorten äts, så skall du äta dem: både den orene och den rene skall äta *av* dem.

23 Försäkra dig endast om att inte äta blodet: ty blodet *är* livet; och du må inte äta livet tillsammans med köttet.

24 Du skall inte äta det; du skall

hälla ut det på marken såsom vatten.
25 Du skall inte äta det; att det må gå dig väl, och dina barn efter dig, när du skall göra *det som är* rätt i HERRENS åsyn.

26 Endast dina heliga ting som du har, och dina löften, skall du ta, och fara *med* till den plats som HERREN skall utvälja:

27 Och du skall offra dina brännoffer, köttet och blodet, på HERREN din Guds altare: och dina offers blod skall hällas ut på HERREN din Guds altare, och du skall äta köttet.

28 Iaktta och hör *du* alla dessa ord som jag befäller dig, att det må gå dig väl, och dina barn efter dig för evigt, när du gör *det som är* gott och rätt i HERREN din Guds åsyn.

29 När HERREN din Gud skall hugga av nationerna ifrån dig, dit du far för att ta dem i besittning, och du ska efterträda dem, och ska bo i deras land;

30 Akta dig *då* att du inte ska bli snärjd genom att följa dem, efter att de är förgjorda ifrån dig; och att du inte ska fråga efter deras gudar, sägande, Hur tjänade dessa nationer sina gudar? Ja så skall jag *också* göra på samma vis.

31 Du skall inte göra så mot HERREN din Gud: ty varje styggelse för HERREN, som han hatar, har de gjort åt sina gudar; ty de har till och med bränt upp sina söner och sina döttrar i elden åt sina gudar.

32 Vad än för ting jag befäller er, ge

akt på att göra *efter* det: du skall inte lägga till *något* till det, inte heller ta bort *något* från det.

Kapitel 13

1 Om det ska uppstå en profet bland er, eller en drömmare av drömmar, och *som* ger dig ett tecken eller ett under,

2 Och det tecknet eller undret ska inträffa, varom han talade till dig, sägande, Låt oss gå efter andra gudar, vilka du inte har känt, och låt oss tjäna dem;

3 Du skall inte lyssna till den profetens ord, eller *till* den drömmaren av drömmar: ty HERREN er Gud prövar er, till att lära känna huruvida ni älskar HERREN er Gud av hela ert hjärta och av hela er själ.

4 Ni skall vandra efter HERREN er Gud, och frukta honom, och hålla fast vid hans bud, och lyda hans röst, och ni skall tjäna honom, och hålla er till honom.

5 Och den profeten, eller den drömmaren av drömmar skall dödas; eftersom han har talat till att vända bort *er* från HERREN er Gud, som hämtade ut er ur Egyptens land, och återlöste er ur trädhuset, till att knuffa av dig från den väg som HERREN din Gud befalld dig att vandra på. Så skall du skaffa bort det onda från ibland dig.

6 Om din bror, din mors son, eller din son, eller din dotter, eller din

famns hustru, eller din vän, som *är* såsom din egen själ, i hemlighet skall locka dig, sägande, Låt oss gå och tjäna andra gudar, som du inte har känt, *varken* du, eller dina fäder; 7 Närmare bestämt *de gudar som* tillhör folkets gudar, som *finns* runt omkring er, nära till dig, eller fjärran från dig, från jordens *ena* ände intill jordens *andra* ände;

8 Du skall inte samtycka med honom, eller lyssna till honom; inte heller skall ditt öga *se med* medlidande på honom, inte heller skall du skona, inte heller skall du dölja honom:

9 Utan du skall sannerligen döda honom; din hand skall vara den första på honom att avrätta honom, och därefter hela folkets hand.

10 Och du skall stena honom med stenar, att han dör; eftersom han har sökt att driva bort dig från HERREN, din Gud, som hämtade ut dig ur Egyptens land, ur trädhuset.

11 Och hela Israel skall höra *om detta*, och frukta, och skall inte mer göra någon sådan ondska, såsom detta är, bland er.

12 Ifall du skall höra *det sägas* i en utav de städer som HERREN, din Gud, har gett dig till att bo där, sägande,

13 *Vissa* män, Belials barn, har gått ut ifrån er, och har dragit med sig sin stads invånare, sägande, Låt oss gå och tjäna andra gudar, som ni inte har känt;

14 Då skall du höra efter, och

undersöka, och fråga noga; och, se, *om det är sant, och saken är säker, att sådan styggelse har skett* bland er;

15 *Då* skall du sannerligen slå den stadens invånare med svärdsegg, förgörande den fullständigt, och allt som *är* i den, och dess boskap, med svärdsegg.

16 Och du skall samla ihop allt byte från den till mitten av dess gata, och skall bränna upp staden i eld, och allt dess byte, allting, för HERREN din Gud: och den skall vara en *ruinhög* för evigt; den skall inte byggas upp igen.

17 Och inget av det *som är* förbannat skall låda vid din hand: att HERREN må vända från sin vredes hetta, och visa dig barmhärtighet, och förbarma sig över dig, och föröka dig, såsom han har svurit dina fäder;

18 När du skall lyssna till HERREN din Guds röst, så att hålla fast vid alla hans bud som jag befäller dig denna dag, att göra *det som är* rätt i HERREN din Guds ögon.

Kapitel 14

1 Ni *är* HERREN er Guds barn: ni skall inte skära er, eller göra någon skullighet mellan era ögon för den döde.

2 Ty du *är* ett heligt folk för HERREN din Gud, och HERREN har utvalt dig till att vara ett särskilt folk åt sig själv, framför alla *andra* nationer som *finns* på jorden.

3 Du skall inte äta något avskyvärt ting.

4 Dessa *är* de djur som ni skall äta: oxen, fåret, och geten,

5 Hjorten, och råbocken, och dovhjorten, och vildgeten, och antilopen, och vildoxen, och stengeten.

6 Och vart och ett djur som har klövar, och har klövarna helkluvna i två hälfter, *och som* idisslar bland djuren, det skall ni äta.

7 Dessa skall ni dock inte äta utav dem som idisslar, eller utav dem som har genomkluvna klövar; kamelen, och haren, och klippgrävlingen: ty de idisslar, men har inte tudelade klövar; *därför är* de orena för er.

8 Och svinet, eftersom det har tudelade klövar men idisslar inte, det *är* orent för er: ni skall inte äta av deras kött, eller röra vid deras döda kropp.

9 Dessa skall ni äta utav allt som *finns* i vattnen: allt som har fenor och fjäll skall ni äta:

10 Och vadhelst som inte har fenor och fjäll må ni inte äta; det *är* orent för er.

11 *Av* alla rena fåglar skall ni äta.

12 Men dessa *är de* av vilka ni inte skall äta: örnen, och lammgamen, och fiskgjusen,

13 Och den röda gladan, och gladan, och gamen efter sitt slag,

14 Och varje korp efter sitt slag,

15 Och ugglan, och nattskärran, och göken, och höken efter sitt slag,

16 Minervaugglan, och uven, och svanen,

17 Och pelikanen, och asgamen, och skarven,

18 Och storken, och hägern efter sitt slag, och vipan, och fladdermusen.

19 Och vart och ett krypande ting som flyger är orent för er: de skall inte ätas.

20 *Men utav* alla rena fåglar må ni äta.

21 Ni skall inte äta *av* något ting som har självdött: du skall ge det åt främlingen som *är* inom dina portar, att han må äta det; eller må du sälja det till en utlänning: ty du *är* ett heligt folk för HERREN din Gud. Du skall inte koka en killing i dess mors mjölk.

22 Du skall i sanning ge tionde av all din sädesgröda, som fältet frambringar år efter år.

23 Och du skall äta inför HERREN din Gud, på den plats vilken han skall utvälja till att där placera sitt namn, tiondet av din säd, av ditt vin, och av din olja, och det förstfödda av dina hjordar och av dina flockar; att du må lära dig att alltid frukta HERREN din Gud.

24 Och ifall vägen *dit* är för lång för dig, så att du inte förmår att bära det *med dig*; eller ifall den platsen ligger för långt borta från dig, vilken HERREN din Gud skall utvälja till att där fästa sitt namn, när HERREN din Gud har välsignat dig:

25 Då skall du omvandla *det* till pengar, och knyta in pengarna *och ta dem* i din hand, och *sedan* skall du gå till den plats som HERREN din Gud skall utvälja:

26 Och du skall ge de pengarna för vadhelst som din själ lustar efter, för oxar, eller för får, eller för vin, eller för stark dryck, eller för vad än som din själ önskar: och du skall äta där inför HERREN din Gud, och du skall glädja dig, du, och ditt hushåll, 27 Och leviten som *är* inom dina portar; honom skall du inte överge; ty han har ingen andel eller arvedel med dig.

28 Vid slutet av tre år skall du hämta fram allt tionde utav din avkastning *under* samma år, och skall lägga upp *det* inom dina portar:

29 Och leviten, (eftersom han inte har någon andel eller arvedel med dig,) och främlingen, och den faderlöse, och änkan, som *är* inom dina portar, skall komma, och skall äta och bli mätt; att HERREN din Gud må välsigna dig i allt din hands arbete som du gör.

Kapitel 15

1 Vid slutet av *vart* sjunde år skall du göra en efterskänkning.

2 Och på detta vis *skall* efterskänkningen *ske*: Var långivare som lånar ut *något* åt sin nästa skall efterskänka *det*; han skall inte utkräva det av sin nästa, eller av sin broder; eftersom det kallas för HERRENS efterskänkning.

3 Av en utlänning må du *dock* kräva *tillbaka det*: men *det* som är ditt hos din broder skall din hand efterskänka;

4 Förutom när det inte skall finnas någon fattig bland er; ty HERREN skall storligen välsigna dig i det land som HERREN din Gud ger dig *till* arvedel till att besitta det:

5 Om du endast noga lyssnar till HERREN din Guds röst, så att ge akt på att göra *efter* alla dessa bud som jag befäller dig denna dag.

6 Ty HERREN din Gud välsignar dig, såsom han lovade dig: och du skall ge lån åt många nationer, men *själv* skall du inte *behöva* låna; och du skall styra över många nationer, men de skall inte styra över dig.

7 Om det bland er finns en fattig man utav en av dina bröder inom någon av dina portar i ditt land som HERREN din Gud ger dig, skall du inte förhärda ditt hjärta, eller tillsluta din hand för din fattige broder:

8 Utan du skall öppna din hand brett för honom, och skall sannerligen låna honom tillräckligt för hans behov, *i det* som han saknar.

9 Vakta dig, att inte en tanke ska uppstå i ditt onda hjärta, sägande, Det sjunde året, efterskänkningens år, är nära; och ditt öga ska bli ont mot din fattige broder, och du inte ska ge honom något; och han ska ropa till HERREN mot dig, och det ska bli *till* synd för dig.

10 Du skall absolut ge honom, och ditt hjärta skall inte vara bedrövat när du ger honom: ty på grund av detta ting skall HERREN din Gud välsigna dig i alla dina gärningar, och i allt som du sätter din hand till *att göra*.

11 Ty den fattige skall aldrig upphöra ifrån landet: därför befäller jag dig, sägande, Du skall öppna din hand brett åt din broder, åt din fattige, och åt din nödstälde, i ditt land.

12 Och ifall din broder, en hebreisk man, eller en hebreisk kvinna, ska säljas till dig, och tjäna dig *i* sex år; då skall du på det sjunde året låta honom gå fri från dig.

13 Och när du sänder ut honom, fri från dig, skall du inte låta honom gå iväg tomhänt:

14 Utan du skall förse honom generöst från din hjord, och från ditt tröskgolv, och från din vinpress: *utav det* som HERREN, din Gud, har välsignat dig med skall du ge åt honom.

15 Och du skall komma ihåg att du var en slav i Egyptens land, och att HERREN din Gud återlöste dig: därför befäller jag dig detta ting i dag.

16 Och det skall ske, ifall han ska säga till dig, Jag vill inte gå iväg från dig; eftersom han älskar dig och ditt hus, eftersom han har *det* bra hos dig;

17 Då skall du ta en syl, och sticka *den* genom hans öra in i dörren, och han skall vara din tjänare för evigt. Och på samma vis skall du också göra med din tjänarinna.

18 Det skall inte förefalla dig vara tungt, när du sänder iväg honom fri från dig; ty han har varit värd *som* en dubbel lejd tjänare *för dig*, *i det att han har tjänat dig under sex år*: och

HERREN, din Gud, skall välsigna dig i allt som du gör.

19 Allt förstfött av manken som kommer utav din hjord och utav din flock skall du helga åt HERREN din Gud: du skall inte utföra något arbete med din oxes förstfödda, eller klippa ditt fårs förstfödda.

20 Du skall äta *det* inför HERREN din Gud år efter år på den plats som HERREN skall välja, du och ditt hushåll.

21 Och ifall det ska finnas *något* lyte på det, *ifall det är* lamt, eller blint, *eller ska ha* något *annat* ont lyte, *då* skall du inte offra det åt HERREN din Gud.

22 Du skall äta det inom dina portar: såväl den orene och den rene *skall äta av det*, liksom råbocken, och som hjorten.

23 Endast dess blod skall du inte äta; du skall gjuta det på marken såsom vatten.

Kapitel 16

1 Ge akt på månaden Abib, och håll påsken åt HERREN, din Gud: ty i månaden Abib hämtade HERREN din Gud ut dig ur Egypten om natten.

2 Du skall därför offra påskalammet åt HERREN din Gud, utav flocken och hjorden, på den plats som HERREN skall utvälja till att placera sitt namn där.

3 Du skall inte äta något syrat bröd med det; *under* sju dagar skall du äta

osyrat bröd med det, *ja* bedrövelsens bröd; ty med hast kom du ut ur Egyptens land: att du må komma ihåg den dagen när du kom ut ur Egyptens land *under* alla dina livsdagar.

4 Och inom hela ditt område skall inget syrat bröd bli sett hos dig *under* sju dagar; inte heller skall *något* av köttet, som du offrade den första dagen på kvällen, lämnas kvar hela natten till morgonen.

5 Du må inte offra påskalammet inom någon av dina portar, som HERREN din Gud ger dig:

6 Utan på den plats som HERREN din Gud skall välja att placera sitt namn på, där skall du offra påskalammet på kvällen, vid solnedgången, vid den tiden då du kom ut ur Egypten.

7 Och du skall rosta och äta *det* på den platsen som HERREN din Gud skall välja: och du skall vända *tillbaka* på morgonen, och gå till dina tält.

8 *I* sex dagar skall du äta osyrat bröd: och på den sjunde dagen *skall det vara* en högtidssamling till HERREN din Gud: du skall inte utföra något arbete *på den*.

9 Sju veckor skall du räkna åt dig: börja att räkna de sju veckorna från *den tid då* du börjar *att låta* skäran *gå* över säden.

10 Och du skall hålla veckohögtiden åt HERREN, din Gud, med en tribut *bestående* av ett frivilligt offer från din hand, som du skall ge *åt HERREN din Gud*, i den mån som

HERREN din Gud har välsignat dig:

11 Och du skall glädja dig inför HERREN din Gud, du, och din son, och din dotter, och din tjänare, och din tjänarinna, och leviten som *är* inom dina portar, och främlingen, och den faderlöse, och änkan, som *är* bland er, på den platsen som HERREN din Gud har valt till att placera sitt namn där.

12 Och du skall komma ihåg att du var en slav i Egypten: och du skall ge akt på och göra *efter* dessa stadgar.

13 Du skall hålla lövhyddohögtiden *under* sju dagar, efter att du har samlat in din säd och ditt vin:

14 Och du skall glädja dig under din högtid, du, och din son, och din dotter, och din tjänare, och din tjänarinna, och leviten, främlingen, och den faderlöse, och änkan, som *är* inom dina portar.

15 *I* sju dagar skall du hålla högtid åt HERREN din Gud på den plats som HERREN ska välja: eftersom HERREN din Gud skall välsigna dig i all din avkastning, och i dina händers alla verk, därför skall du verkligen glädja dig.

16 Tre gånger per år skall allt ditt mankön visa sig inför HERREN din Gud på den plats som han skall välja; under det osyrade brödets högtid, och under veckohögtiden, och under lövhyddohögtiden: och de skall inte visa sig inför HERREN tomhänta:

17 Var man *skall ge* såsom han förmår, enligt HERREN din Guds

välsignelse som han har gett dig.

18 Du skall tillsätta dig domare och tjänstemän inom alla dina portar, som HERREN din Gud ger dig, alltigenom dina stammar: och de skall döma folket med rättvis dom.

19 Du skall inte vränga domen; du skall inte ha anseende till person, inte heller ta emot en gåva: ty en gåva förblindar de visas ögon, och förvrider de rättfärdigas ord.

20 Du skall fara efter det som är helt och hållet rättvist, att du må leva, och ärva det landet som HERREN din Gud ger dig.

21 Du skall inte plantera dig en lund av något *slags* träd nära till HERREN din Guds altare, som du skall göra dig.

22 Inte heller skall du resa upp *någon* bildstod åt dig; som HERREN din Gud hatar.

Kapitel 17

1 Du skall inte offra åt HERREN din Gud *någon* tjur, eller *något* får, som har *något* lyte, *eller* något *annat* ont på sig: ty det *är* en styggelse för HERREN din Gud.

2 Om det blir funnet bland er, innanför någon av dina portar som HERREN din Gud ger dig, man eller kvinna, som har gjort ondska i HERREN din Guds åsyn, i att överträda hans förbund,

3 Och har gått och tjänat andra gudar, och tillbett dem, vare sig solen, eller månen, eller något utav

himlens härskara, som jag inte har befallt;

4 Och det ska bli berättat för dig, och du ska ha hört *om det*, och frågat noga, och, se, *ifall det nu ska visa sig vara sant, och saken är viss, att* sådan styggelse har blivit utförd i Israel:

5 Då skall du föra ut den mannen eller den kvinnan, som har gjort detta onda ting, till dina portar, *ja* den mannen eller den kvinnan, och skall stena dem med stenar, tills de dör.

6 Efter två vittnens mun, eller tre vittnens *mun*, skall han som har förtjänat döden avrättas; *men* efter ett vittnes mun skall han inte dödas.

7 De vittnenas händer skall vara först på honom för att avrätta honom, och därefter allt folkets händer. Så skall du skaffa bort det onda ifrån er.

8 Ifall det ska uppstå en sak *som är* för svår för dig när det gäller dom, mellan blod och blod, mellan påstående och påstående, och mellan slag och slag, *varande*

kontroversiella frågor inom dina portar: då skall du stå upp, och ta dig upp in till den plats som HERREN din Gud skall välja;

9 Och du skall komma till prästerna leviterna, och till den domare som skall vara *där* i de dagarna, och fråga; och de skall meddela dig domslutet:

10 Och du skall göra enligt det domslutet, som de av den platsen som HERREN skall välja skall

meddela dig; och du skall vakta på att göra enligt allt som de informerar dig om:

11 Enligt det lagutslag som de skall undervisa dig *om*, och enligt den dom som de skall underrätta dig *om*, skall du göra: du skall inte vika av från utslaget som de skall visa dig, *varken åt höger, eller åt vänster.*

12 Och den man som skall handla övermodigt, och inte skall lyssna till prästen, som står där till att tjäna inför HERREN din Gud, eller till domaren, *ja* den mannen skall dö: och du skall skaffa bort det onda från Israel.

13 Och allt folket skall höra *det*, och frukta, och inte mer handla *så* övermodigt.

14 När du har kommit till det land som HERREN din Gud ger dig, och skall besitta det, och skall bo i det, och skall säga, Jag skall sätta en kung över mig, liksom alla de nationer som *finns* runt omkring mig;

15 *Då* skall du i alla fall sätta *honom till* kung över dig, *den* vilken HERREN din Gud skall välja: *en* ifrån dina bröder skall du sätta *till* kung över dig: du må inte sätta en främling över dig, som inte *är* din broder.

16 Men han skall inte skaffa sig hästar i mängd, eller få folket att vända tillbaka till Egypten, för det syftet att han skulle utöka *antalet* hästar: eftersom HERREN har sagt till er, Ni skall härefter inte mer vända tillbaka *på* den vägen.

17 Inte heller skall han skaffa sig hustrur i mängd, att han hjärta inte ska vika av: ej heller skall han skaffa sig mycket silver och guld.

18 Och det skall ske, när han sitter på sitt rikes tron, att han skall skriva sig en kopia av denna lag i en bok utifrån *den boken som är* inför prästerna leviterna:

19 Och den skall finnas hos honom, och han skall läsa i den *i* alla sina livsdagar: att han må lära sig att frukta HERREN sin Gud, så att hålla fast vid denna lags alla ord och dessa stadgar, så att göra *efter* dem:

20 Att hans hjärta inte ska höjas upp över sina bröder, och att han inte ska vika av från budet, *vare sig åt höger, eller åt vänster*: till det ändamålet att han må förlänga *sina* dagar i sitt rike, han, och hans barn, mitt i Israel.

Kapitel 18

1 Prästerna leviterna, *och* hela Levi stam, skall inte ha någon andel eller arvedel med Israel: de skall äta HERRENS eldsoffer, och hans arvedel.

2 Därför skall de inte ha någon arvedel bland sina bröder: HERREN *är* deras arvedel, såsom han har sagt dem.

3 Och detta skall vara prästens rättighet från folket, från dem som offerar ett offer, vare sig oxen eller får; och de skall ge prästen bogen, och de två kindbenen, och vommen.

4 *Också* förstlingsfrukten av din säd,

av ditt vin, och av din olja, och det första av din fårklippning, skall du ge honom.

5 Ty HERREN din Gud har utvalt honom ur alla dina stammar, för att stå till att tjäna i HERRENS namn, honom och hans söner för evigt.

6 Och ifall en levit ska komma från någon av dina portar från hela Israel, där han vistas, och ska komma av hela sitt sinnes längtan till den plats som HERREN skall utvälja;

7 Då skall han tjäna i HERREN sin Guds namn, liksom alla hans bröder leviterna *gör*, som står där inför HERREN.

8 De skall ha lika *stora* portioner att äta, förutom det som kommer från försäljningen av sitt fädernearv.

9 När du har kommit in i det land som HERREN din Gud ger dig, skall du inte lära dig att göra efter de nationernas styggelser.

10 Det skall inte bli funnet bland er *någon* som får sin son eller sin dotter att passera genom elden, *eller* som brukar sig av spådom, *eller* en teckentydare, eller en svartkonstnär, eller en häxa,

11 Eller en charmör, eller en *som* rådfrågar andar, eller en trollkarl, eller en nekromantiker.

12 Ty alla som gör dessa ting *är* en styggelse för HERREN: och på grund av dessa styggelser driver HERREN din Gud ut dem från, *och* inför, dig.

13 Du skall vara fullkomlig med HERREN din Gud.

14 Ty dessa nationer, som du skall

behärska, lyssnade till teckentydare, och till spåmän: men vad gäller dig, har HERREN din Gud inte tillåtit dig *att göra* så.

15 HERREN, din Gud, kommer resa upp åt dig en Profet mitt ifrån dig, av dina bröder, lik mig; honom skall ni lyssna till;

16 Alldeles såsom du begärde av HERREN din Gud vid Horeb på den sammankomstens dag, sägande, Låt mig inte höra HERREN min Guds röst igen, låt mig inte heller se denna stora eld något mer, att jag inte ska dö.

17 Och HERREN sade till mig, De har *talat* väl i *det* som de har talat.

18 Jag skall uppväcka dem en Profet från ibland deras bröder, lik dig, och kommer lägga mina ord i hans mun; och han skall tala till dem allt som jag skall befälla honom.

19 Och det skall inträffa, *att* vemhelst som inte skall lyssna till mina ord som han skall tala i mitt namn, *det* skall jag utkräva av honom.

20 Men den profet, som skall besitta det övermodet att tala ett ord i mitt namn, som jag inte har befallt honom att tala, eller som skall tala i andra gudars namn, ja den profeten skall dö.

21 Och ifall du ska säga i ditt hjärta, Hur skall vi känna igen det ordet som HERREN inte har talat?

22 När en profet talar i HERRENS namn, ifall det tingen inte ska bli av, eller inte ska inträffa, *då* är det det tingen som HERREN inte har talat,

utan profeten har talat det i övermod: du skall inte vara rädd för honom.

Kapitel 19

1 När HERREN din Gud har huggit av nationerna, vars land HERREN din Gud ger dig, och du efterträder dem, och bor i deras städer, och i deras hus;

2 *Då* skall du avskilja åt dig tre städer mitt i ditt land, som HERREN din Gud ger dig till att besitta det.

3 Du skall göra i ordning en väg åt dig, och dela upp ditt lands landområden, som HERREN din Gud ger dig att besitta, i tre delar, att var och en dråpare må *kunna* fly dit.

4 Och detta *är det som gäller* i dråparens fall, som skall fly dit, att han må överleva: Vemhelst som dödar sin nästa omedvetet, vilken han inte hatade sedan tidigare.

5 Såsom när en man går in i skogen med sin nästa för att hugga ved, och hans hand utdelar ett hugg med yxan för att hugga ner trädet, och yxhuvudet slinter från skaftet, och träffar hans nästa, att han dör; *då* skall han fly till en av dessa städer, och överleva:

6 Att inte blodshämnan ska jaga dråparen, medan hans hjärta är hett, och hinna upp honom, eftersom vägen är lång, och dräpa honom; då han inte *hade* förtjänat döden, eftersom han inte hatade honom sedan tidigare.

7 Därför befäller jag dig, sägande,
Du skall avskilja tre städer åt dig.
8 Och om HERREN din Gud ska
utvidga ditt område, såsom han har
svurit dina fäder, och ska ge dig allt
det land som han lovade att ge åt
dina fäder;
9 Ifall du skall hålla fast vid alla
dessa bud så att göra *efter* dem, vilka
jag befäller dig denna dag, att älska
HERREN din Gud, och att alltid
vandra på hans vägar; då skall du
lägga till ytterligare tre städer åt dig,
förutom dessa tre:
10 Att inte oskyldigt blod blir spillt i
ditt land, som HERREN din Gud ger
dig till arvedel, och blodskuld ska
vila på dig.
11 Men om någon man hatar sin
nästa, och lurpassar efter honom, och
stiger upp mot honom, och ger
honom ett dödligt slag så att han dör,
och *sedan* flyr in till en av dessa
städer:
12 Då skall hans stads äldste sända
iväg och hämta honom därifrån, och
överlämna honom i blodshämnares
hand, att han må dö.
13 Ditt öga skall inte tycka synd om
honom, utan du skall skaffa bort
skulden för oskyldigt blod ifrån
Israel, att det må gå dig väl.
14 Du skall inte avlägsna din nästas
rämärke, som förfäderna har satt upp
i din arvedel, vilken du skall ärva i
det land som HERREN din Gud ger
dig till att besitta det.
15 Ett *enda* vittne skall inte träda
upp mot en man gällande någon
missgärning, eller för någon synd, i

fråga om någon synd som han
syndar: utan efter två vittnens mun,
eller efter tre vittnens mun, skall
saken avgöras.
16 Ifall ett falskt vittne ska träda upp
mot någon man så att vittna mot
honom *det som är fel*;
17 Då skall båda männen, mellan
vilka stridigheten *råder*, stå inför
HERREN, inför de prästerna och
domarna, som skall vara *där* i de
dagarna;
18 Och domarna skall noga
undersöka *saken*: och, se, *ifall* vittnet
ska visa sig vara ett falskt vittne,
och har vittnat falskt mot sin broder;
19 Då skall ni göra med honom,
såsom han hade tänkt göra mot sin
broder: så skall du skaffa bort det
onda ifrån er.
20 Och de som återstår skall höra
det, och frukta, och skall efter det
inte mer begå någon sådan ondska
bland er.
21 Och ditt öga skall inte ha
förbarmande; *utan* liv skall gälla för
liv, öga för öga, tand för tand, hand
för hand, fot för fot.

Kapitel 20

1 När du drar ut till strid mot dina
fiender, och ser hästar, och vagnar,
och ett folk *som är* fler än du, bli *då*
inte rädd för dem: ty HERREN din
Gud *är* med dig, som hämtade upp
dig ur Egyptens land.
2 Och det skall ske, när ni har
närmast er till stridsplatsen, att

prästen skall träda fram och tala till folket,

3 Och skall säga till dem, Hör, O Israel, denna dag träder ni fram till strid mot era fiender: låt inte era hjärtan försmäkta, frukta inte, och bäva inte, var ni inte heller förskräckta på grund av dem;

4 Ty HERREN, er Gud, *är* han som går med er, till att strida för er mot era fiender, så att rädda er.

5 Och ämbetsmännen skall tala till folket, sägande, Vilken man *finns nu här* som har byggt ett nytt hus, och *ännu* inte har invigt det? Låt honom gå och återvända till sitt hus, att han inte ska dö i striden, och en annan man ska inviga det.

6 Och vilken man *finns nu här* som har planterat en vingård, och *ännu* inte har ätit av den? Låt *också* honom gå och vända tillbaka till sitt hus, att han inte ska dö i striden, och en annan man ska äta av den.

7 Och vilken man *finns nu här* som har trolovat sig med en hustru, och *ännu* inte har tagit henne? Låt honom gå och återvända till sitt hus, att han inte ska dö i striden, och en annan man ska ta henne.

8 Och *därtill* skall ämbetsmännen tala ytterligare till folket, och de skall säga, Vilken man *finns nu här som är rädd av sig och har ett modlöst hjärta*? Låt honom gå och vända tillbaka till sitt hus, att inte *också* hans bröders hjärta ska försmäkta liksom hans hjärta.

9 Och det skall ske, när ämbetsmännen har upphört med att

tala till folket, att de skall tillsätta befälhavare över härarna till att leda folket.

10 När du närmar dig till en stad för att strida mot den, utropa då fred åt den.

11 Och det skall ske, ifall den ger dig ett fredligt svar, och ska öppna för dig, då skall det ske, *att* allt det folket *som blir* funnet därinne skall bli dig skattskyldigt, och de skall tjäna dig.

12 Och ifall den inte skall sluta någon fred med dig, utan skall föra krig mot dig, då skall du belägra den:

13 Och när HERREN din Gud har överlämnat den i dina händer, skall du slå var och en mansperson där med svärdsegg.

14 Men kvinnorna, och de små, och boskapen, och allt som finns i staden, *ja* hela dess byte, skall du ta åt dig själv; och du skall äta av dina fienders byte, som HERREN din Gud har gett dig.

15 Så skall du göra med alla de städer *som ligger* mycket långt bort från dig, som inte *hör* till dessa nationers städer.

16 Men utav dessa folks städer, som HERREN din Gud ger dig *till* arvedel, skall du inte låta någonting som andas få leva:

17 Utan du skall fullständigt förgöra dem; *nämligen*, hittiterna, och amoriterna, kanaaniterna, och perizziterna, hiviterna, och jebusiterna; såsom HERREN din Gud har befallt dig:

18 Att de inte ska lära er att göra efter alla sina styggelser, som de har gjort åt sina gudar; ni skulle så synda mot HERREN er Gud.

19 När du skall belägra en stad *under* en lång tid, förande krig mot den för att inta den, *då* skall du inte förstöra dess träd genom att hugga *med* en yxa mot dem: ty du må äta av dem, och du skall inte hugga ner dem (ty markens träd *är ju* människans *liv*) för att använda *dem* till belägringen:

20 Endast de träd som du vet att de inte *är* träd till föda skall du förstöra och hugga ner; och du skall bygga belägringsverk mot staden som för krig mot dig, tills den kuvas.

Kapitel 21

1 Om *någon* ska påträffas dräpt i det land som HERREN din Gud ger dig till att besitta det, liggande *ute* på marken, *och* det inte är känt vem *som* har dräpt honom:

2 Då skall dina äldste och dina domare komma ut, och de skall mäta *avståndet* till de städer som *ligger* runt omkring honom som är dräpt:

3 Och det skall ske, *att* den stad *som* *ligger* närmast till den dräpte mannen, ja den stadens äldste skall ta en kviga, som inte har blivit använd till arbete, *och* som inte har dragit under oket;

4 Och den stadens äldste skall föra ner kvigan till en ruff dal, som varken blivit plöjd eller besådd, och

skall halshugga kvigan där i dalen:

5 Och prästerna, Levi söner, skall träda fram; ty dem har HERREN din Gud utvalt till att tjäna honom, och till att välsigna i HERRENS namn; och efter deras ord skall varje tvist och varje slag *avgöras*:

6 Och den stadens alla äldste, *som är* närmast till den dräpte *mannen*, skall tvätta sina händer över den kviga som är halshuggen i dalen:

7 Och de skall svara och säga, Våra händer har inte utgjutit detta blod, ej heller har våra ögon sett *det*.

8 Var *du* barmhärtig, O HERRE, mot ditt folk Israel, som du har återlöst, och håll inte ditt folk Israel ansvarigt för oskyldigt blod. Och blodet skall bli dem förlåtet.

9 Så skall du skaffa bort *skulden* för oskyldigt blod ifrån er, när du skall göra *efter det som är* rätt i HERRENS åsyn.

10 När du drar ut till krig mot dina fiender, och HERREN din Gud har överlämnat dem i dina händer, och du har tagit dem tillfånga,

11 Och ser bland de tillfångatagna en vacker kvinna, och har begär till henne, att du skulle vilja ha henne till *att vara* din hustru;

12 Då skall du hämta hem henne till ditt hus; och hon skall raka sitt huvud, och klippa sina naglar;

13 Och hon skall lägga ifrån sig sin fångklädnad, och skall förbli i ditt hus, och begråta sin far och sin mor *under* en hel månad: och efter det skall du gå in till henne, och vara hennes make, och hon skall vara din

hustru.

14 Och det skall ske *så*, ifall du inte ska finna något behag i henne, *att* du då skall låta henne gå vart hon vill; men du skall inte på något vis sälja henne för pengar, du skall inte göra henne till en handelsvara, eftersom du har ödmjukat henne.

15 Ifall en man har två hustrur, en älskad, och en annan hatad, och de har fött honom barn, *både* den älskade och den hatade; och *ifall* den förstfödde sonen är hennes som var hatad:

16 Då skall de ske *så*, när han får sina söner att ärva *det* som han har, *att* han inte må göra den älskades son *till* förstfödd före den hatades son, *vilken verkligen är* den förstfödde:

17 Utan han skall erkänna den hatades son *som* den förstfödde, genom att ge honom en dubbel andel av allt som han har: ty han *är* begynnelsen av hans styrka; förstfödslorätten *tillhör* honom.

18 Ifall en man har en envis och upprorisk son, som inte skall lyda sin fars röst, eller sin mors röst, och *som*, när de har tuktat honom, *ändå* inte skall lyssna till dem:

19 Då skall hans far och hans mor ta tag i honom, och föra ut honom till hans stads äldste, och till porten som hör till hans plats;

20 Och de skall säga till hans stads äldste, Denne vår son *är* tjurskallig och trotsig, han vill inte lyda vår röst; *han är* en frossare, och en drinkare.

21 Och hans stads alla män skall stena honom med stenar, att han dör: så skall du skaffa bort det onda ifrån er; och hela Israel skall höra *det*, och frukta.

22 Och om en man har begått en synd *som* förtjänar döden, och han så ska avrättas, och du ska hänga upp honom på trä:

23 *Då* skall hans kropp inte bli kvar *där* hela natten på träet, utan du skall under alla omständigheter begrava honom samma dag; (ty han som är upphängd *är* förbannad av Gud;) att ditt land inte ska bli besudlat, vilket HERREN din Gud ger dig *till* arvedel.

Kapitel 22

1 Du skall inte bevittna din broders oxe eller hans får gå vilse, och dölja dig från dem: du skall under alla omständigheter föra tillbaka dem till din broder.

2 Och ifall din broder inte *bor* nära till dig, eller ifall du inte känner honom, då skall du föra det till ditt eget hus, och det skall vara hos dig tills din broder ska *komma och* söka efter det, och *då* skall du lämna tillbaka det till honom.

3 Likaså skall du göra med hans åsna; och så skall du göra med hans klädnad; och med alla borttappade ting *som är* din broders, som han har förlorat, och du har funnit, skall du göra så med: du må inte dölja dig.

4 Du skall inte se din broders åsna

eller hans oxen falla ner på vägen, och hålla dig dold från dem: du skall under alla omständigheter hjälpa honom att lyfta upp *dem* igen.

5 Kvinnan skall inte bära det som anstår en man, ej heller skall en man ta på sig kvinnoklädnad: ty alla som gör så *är* en styggelse för HERREN din Gud.

6 Om du råkar på ett fågelbo i något träd, eller på marken, inför dig på vägen, *vare sig de är* ungar, eller ägg, och modern sittande på ungarna, eller på äggen, *så* skall du inte ta modern tillsammans med ungarna:

7 *Utän* du skall under alla omständigheter släppa modern lös, och ta ungarna; att det må gå dig väl, och *att* du må förlänga *dina* dagar.

8 När du bygger ett nytt hus, då skall du göra ett bröstvärn för ditt tak, att du inte ska bringa blod över ditt hus, ifall någon man skulle falla ner därifrån.

9 Du skall inte så din vingård med olika sädesslag: att inte frukten av din säd som du har sått, och frukten av din vingård, besudlas.

10 Du skall inte plöja med en ox och en åsna tillsammans.

11 Du skall inte klä dig i en klädnad med olika slags *garn*, *till exempel* av ull och lin tillsammans.

12 Du skall göra dig tofsar i de fyra hörnen på din överklädnad, som du höljer *dig* i.

13 Om någon man ska ta sig en hustru, och ska gå in till henne, och *sedan* ska hata henne,

14 Och ska ge tillfällen för tal mot henne, och ska bringa ett ont namn över henne, och säga, Jag tog mig denna kvinna, och när jag kom till henne, fann jag henne inte *vara* jungfru:

15 Då skall flickans far, och hennes mor, ta och föra fram *bevisen för* flickans jungfrudom till stadens äldste i porten:

16 Och flickans far skall säga till de äldste, Jag gav min dotter åt denne man till hustru, och han hatar henne;

17 Och, se, han har gett tillfällen för tal *mot henne*, sägande, Jag fann inte din dotter *vara* jungfru; och ändock *är* dessa *bevisen för* min dotters jungfrudom. Och de skall breda ut klädet inför stadens äldste.

18 Och den stadens äldste skall ta den mannen och tukta honom;

19 Och de skall bötfälla honom med *en summa om* hundra *siklar* silver, och ge *dem* till flickans far, eftersom han har bringat ett ont namn över en jungfru i Israel: och hon skall vara hans hustru; han må inte sända iväg henne *under* alla sina *livsdagar*.

20 Men ifall det tinget är sant, *och bevisen för* jungfrudom inte blir funnet för flickan:

21 Då skall de föra ut flickan till dörren till hennes fars hus, och hennes stads män skall stena henne med stenar att hon dör: eftersom hon har begått galenskap i Israel, att hora i sin fars hus: så skall du skaffa bort det onda ifrån er.

22 Ifall en man ska bli funnen liggande med en kvinna *som är* gift

med en make, då skall de dö båda två, *både* mannen som låg med kvinnan, och kvinnan: så skall du skaffa bort det onda från Israel.

23 Ifall en kvinna *som är* en jungfru ska bli trolovad åt en make, och en *annan* man ska finna henne i staden, och ligga med henne;

24 Då skall ni föra ut dem båda *två* till den stadens port, och ni skall stena dem med stenar att de dör; flickan, eftersom hon inte ropade, *befinnande sig* i staden; och mannen, eftersom han har ödmjukat sin nästas hustru: så skall du skaffa bort det onda ifrån er.

25 Men ifall en man ska finna en trolovad flicka *ute* på marken, och mannen ska tvinga henne, och ligga med henne: då skall endast den mannen som låg med henne dö:

26 Men med flickan skall du inte göra något; i flickan *finns* ingen synd *som förtjänar* döden: ty liksom när en man reser sig mot sin nästa, och dräper honom, på samma vis *är det med* denna sak:

27 Ty han fann henne *ute* på marken, och den trolovade flickan ropade, och *det fanns* ingen *där* till att rädda henne.

28 Ifall en man ska finna en flicka *som är* jungfru, som inte är trolovad, och ska ta tag i henne, och ligga med henne, och de blir funna;

29 Då skall mannen som låg med henne ge flickans far femtio *siklar* silver, och hon skall bli hans hustru; eftersom han har ödmjukat henne, han må inte skicka iväg henne *under*

alla sina *livsdagar*.

30 En man skall inte ta sin fars hustru, eller avtäcka sin fars mantelflik.

Kapitel 23

1 Han som är skadad i stenarna, eller har *fått* sitt könsorgan avskuret, skall inte träda in till HERRENS församling.

2 En oäkting skall inte träda in till HERRENS församling; ända till hans tionde generation skall han inte träda in till HERRENS församling.

3 En ammonit eller moabit skall inte träda in till HERRENS församling; ända till deras tionde generation skall de inte träda in till HERRENS församling, för evigt:

4 Eftersom de inte mötte er med bröd och vatten på vägen, när ni kom ut ur Egypten; och eftersom de lejde mot dig Balaam, Beors son, från Pethor i Mesopotamien, för att förbanna dig.

5 Dock ville HERREN din Gud inte lyssna till Balaam; utan HERREN din Gud vände förbannelsen till en välsignelse för dig, eftersom HERREN din Gud älskade dig.

6 Du skall inte söka deras fred eller välgång *under* alla dina dagar, för evigt.

7 Du skall inte avsky en edomit; ty han *är* din broder: du skall inte avsky en egyptier; eftersom du var en främling i hans land.

8 Barnen som är födda av dem skall

träda in till HERRENS församling i deras tredje generation.

9 När hären drar ut mot dina fiender, bevara dig då från varje ont ting.

10 Om det bland er finns någon man, som inte är ren på grund av orenhet som hände honom om natten, då skall han gå ut ur lägret, han skall inte komma *in* inom lägret:

11 Men det skall ske, när kvällen ankommer, *att* han skall tvätta *sig* med vatten: och när solen är nere, skall han komma in till lägret *igen*.

12 Du skall också ha en plats utanför lägret, dit du skall *kunna* gå ut *till där* utanför:

13 Och du skall ha en spade på ditt vapen; och det skall ske, när du skall ge dig lättnad *där* utanför, *att* du skall gräva med den, och vända tillbaka och täcka över det som kommer ut från dig:

14 Ty HERREN din Gud vandrar mitt i ditt läger, till att undsätta dig, och till att utlämna dina fiender inför dig; därför skall ditt läger vara heligt: att han inte ska se något orent ting i dig, och vända *sig* bort från dig.

15 Du skall inte utlämna tjänaren till hans herre, vilken har flytt till dig från sin herre:

16 Han skall bo hos dig, *ja* bland er, på den plats som han skall välja inom en av dina portar, där *på* den *plats* han tycker bäst om: du skall inte förtrycka honom.

17 Det skall inte finnas någon hora utav Israels döttrar, eller en sodomit utav Israels söner.

18 Du skall inte hämta horlön, eller priset för en hund, in till HERREN din Guds hus till något löfte: ja ty båda dessa *är* styggelse för HERREN din Gud.

19 Du skall inte låna till ockerränta åt din broder; ockerränta på pengar, ockerränta på livsmedel, ockerränta på vadhelst för ting som lånas ut till ockerränta:

20 Åt en främling må du låna till ockerränta; men åt din broder skall du inte låna till ockerränta: att HERREN, din Gud, må välsigna dig i allt som du sätter din hand till *att göra* i det land dit du går för att besitta det.

21 När du skall avge ett löfte åt HERREN din Gud, skall du inte dröja med att betala det: ty HERREN din Gud kommer sannerligen utkräva det av dig; och det skulle bli till synd på dig.

22 Men om du skall låta bli att lova, skall det inte bli till synd på dig.

23 Det som har gått ut från dina läppar skall du hålla fast vid och genomföra; *ja* ett frivilligt offer, såsom du har lovat åt HERREN din Gud, vilket du har lovat med din mun.

24 När du kommer in till din nästas vingård, då må du äta vindruvor *till* din mättnad, till ditt eget behag; men du skall inte lägga *något* i ditt kärl.

25 När du kommer in *bland* din nästas mogna säd, då må du plocka ax med din hand; men du skall inte svinga *med* en skära över din nästas mogna säd.

Kapitel 24

1 När en man har tagit *sig* en hustru, och gift sig med henne, och det ska inträffa att hon inte ska finna någon favör för hans ögon, eftersom han har funnit någon orenhet i henne: låt honom då skriva henne ett skiljebrev, och överlämna *det* i hennes hand, och sända ut henne ur sitt hus.

2 Och när hon har gett sig av från hans hus, må hon gå och bli en annan mans *hustru*.

3 Och *ifall* den senare maken ska hata henne, och skriva henne ett skiljebrev, och ger det i hennes hand, och sänder ut henne ur sitt hus; eller *ifall* den senare maken ska dö, som tog henne *till att vara* hans hustru; 4 *Då* må hennes tidigare make, vilken skickade iväg henne, inte ta tillbaka henne till att vara hans hustru, efter det *att* hon har blivit besudlad; ty det *är* styggelse inför HERREN: och du skall inte få landet att synda, vilket HERREN din Gud ger dig *till* arvedel.

5 När en man har tagit *sig* en ny hustru, skall han inte dra ut till krig, inte heller skall han åläggas med något *annat* göromål: *utan* han skall vara fri, hemma, *i* ett år, och skall muntra upp sin hustru som han har tagit *sig*.

6 Ingen man skall ta den nedre eller den övre kvarnstenen som pant: ty *då* tar han *en mans* liv som pant.

7 Om en man ska bli funnen

stjälande någon av sina bröder utav Israels barn, och gör honom till en handelsvara, eller säljer honom; då skall den tjuven dö; och du skall skaffa bort det onda ifrån er.

8 Tag dig till vara vid spetälskeplågan, att du noga ska ge akt på och göra allt enligt vad prästerna leviterna skall lära er: såsom jag befalld dem, *så* skall ni akta på att göra.

9 Kom ihåg vad HERREN, din Gud, gjorde med Miriam på vägen, efter att ni hade kommit ut ur Egypten.

10 När du lånar din broder någonting, skall du inte gå in till hans hus för att hämta hans pant.

11 *Utan* du skall stå *kvar* utanför, och mannen åt vilken du lånar skall hämta ut panten till dig utanför.

12 Och *ifall* mannen *ska vara* fattig, skall du inte sova med hans pant *hos dig*:

13 Du skall under alla omständigheter lämna tillbaka honom panten när solen går ner, att han må sova i sin egen klädnad, och välsigna dig: och det skall vara rättfärdighet åt dig inför HERREN din Gud.

14 Du skall inte förtrycka en lejd tjänare *som är* fattig och nödlidande, *vare sig han är* en av dina bröder, eller en av dina främlingar *som är* i ditt land, inom dina portar:

15 På hans dag skall du ge *honom* hans lön, ej heller skall solen gå ner över det; ty han *är* fattig, och riktar sitt hjärta mot den: att han inte ska ropa till HERREN mot dig, och det

blir till synd för dig.

16 Fäderna skall inte dödas för barnens skull, inte heller skall barnen dödas för fädernas skull: *utan* var man skall dödas för sin egen synds skull.

17 Du skall inte förvränga främlingens dom, *eller* den faderlöses *dom*; ej heller ta en änkas klädnad i pant:

18 Utan du skall komma ihåg att du *själv* var en slav i Egypten, och att HERREN din Gud återlöste dig därifrån: därför befäller jag dig att handla *efter* detta ting.

19 När du hugger ner din skörd på åkern, och har glömt en kärve *ute* på åkern, *då* skall du inte gå tillbaka för att hämta den: *utan* den skall vara åt främlingen, åt den faderlöse, och åt änkan: att HERREN din Gud må välsigna dig i allt dina händers arbete.

20 När du slår ditt olivträd, skall du inte gå igenom grenarna igen: *utan* det skall vara åt främlingen, åt den faderlöse, och åt änkan.

21 När du samlar in din vingårds druvor, skall du inte sedan efterskörda *den*: det skall vara åt främlingen, åt den faderlöse, och åt änkan.

22 Och du skall komma ihåg att du var en slav i Egyptens land: därför befäller jag dig att göra detta ting.

Kapitel 25

1 Ifall det ska råda en tvist mellan

män, och de ska komma inför rätta, att *domarna* må döma *mellan* dem; då skall de rättfärdiga den rättfärdige, och fördöma den onde.

2 Och det skall ske, ifall den onde mannen förtjänar att bli slagen, att domaren skall få honom att ligga ner, och att bli slagen inför hans ansikte, enligt hans fel, enligt ett bestämt antal *slag*.

3 Fyrtio slag må han ge honom, *och* inte överskrida: att inte, *ifall* han skulle överskrida, och slå honom utöver dessa med många slag, då skulle din broder förefalla vara vidrig för dig.

4 Du skall inte binda munnen till på oxen när han tröskar *säden*.

5 Ifall bröder ska bo tillsammans, och en av dem ska dö, och inte ska ha något barn, *då* skall den dödes hustru inte gifta sig utanför, med en främling: *utan* hennes makes bror skall gå in till henne, och ta henne till sig till hustru, och utföra en makes brors skyldighet gentemot henne.

6 Och det skall ske, *att* den förstfödde som hon föder skall efterträda i hans broders namn, *som är* död, att hans namn inte ska utplånas ur Israel.

7 Och ifall mannen ogillar att ta sin brors hustru, låt då hans brors hustru gå upp till porten till de äldste, och säga, Min makes bror vägrar att uppväcka ett namn åt sin bror i Israel, han vill inte utföra *sin* skyldighet, *varande* min makes bror.

8 Då skall hans stads äldste kalla

honom, och tala med honom: och *ifall* han ska stå *fast vid det*, och ska säga, Jag ogillar att ta henne;

9 Då skall hans brors hustru komma till honom inför de äldste, och lossa hans sko ifrån hans fot, och spotta i hans ansikte, och skall svara och säga, Så skall det göras mot den man som inte vill uppbygga sin brors hus.

10 Och hans namn skall i Israel kallas, Hans hus som har fått sin sko avtagen.

11 När män bråkar med varandra, och den enes hustru närmar sig för att undsätta sin make ur hans hand som slår honom, och räcker fram sin hand, och fattar tag i honom om *hans* hemliga *ting*:

12 Då skall du hugga av hennes hand, ditt öga skall inte tycka synd om *hennes*.

13 Du skall inte ha olika vikter i din väska, en stor och en liten.

14 Du skall inte ha olika mått i ditt hus, ett stort och ett litet.

15 *Utan* du skall ha en full och rätt vikt, ett fullt och rätt mått skall du ha: att dina dagar må förlängas i det land som HERREN din Gud ger dig.

16 Ty alla som göra sådana ting, *och* alla som handlar orättfärdigt, *är* en styggelse för HERREN din Gud.

17 Kom ihåg vad Amalek gjorde mot dig på vägen, när ni hade kommit ut ur Egypten;

18 Hur han mötte upp dig på vägen, och slog den bakersta *delen* av dig, *ja* alla som *var* svaga bakom dig, när du *var* utmattad och trött; och han fruktade inte Gud.

19 Därför skall det ske, när HERREN din Gud har gett dig vila från alla dina fiender runt omkring, i det land som HERREN din Gud ger dig *till* arvedel till att besitta det, *att* du skall utplåna minnet av Amalek ifrån under himlen; du skall inte glömma *det*.

Kapitel 26

1 Och det skall ske, när du *har* kommit in till det land som HERREN din Gud ger dig *till* arvedel, och besitter det, och bor i det;

2 Att du skall ta av det första av all jordens frukt, som du skall hämta från ditt land som HERREN din Gud ger dig, och skall lägga *det* i en korg, och skall gå till den plats som HERREN din Gud skall välja ut till att där placera sitt namn.

3 Och du skall gå till prästen som skall vara *där* i de dagarna, och säga till honom, Jag bekänner denna dag för HERREN, din Gud, att jag har kommit till det land som HERREN svor våra fäder att ge oss.

4 Och prästen skall ta korgen ur din hand, och ställa ner den inför HERREN din Guds altare.

5 Och du skall tala och säga inför HERREN din Gud, Min far *var* en syrier som höll på att förgås, och han gick ner in till Egypten, och vistades där med ett fåtal, och blev där till en nation, stor, mäktig, och talrik:

6 Och egyptierna behandlade oss

illa, och ansatte oss, och pålade oss hård trældom:

7 Och när vi ropade till HERREN våra fäders Gud, hörde HERREN vår röst, och såg till vår anfäktelse, och vårt hårda arbete, och vårt förtryck:

8 Och HERREN hämtade ut oss ur Egypten med mäktig hand, och med uträckt arm, och med stor förskräckelse, och med tecken, och med under:

9 Och han har fört in oss till denna plats, och har gett oss detta land, *ja* ett land som flödar av mjölk och honung.

10 Och nu, se, jag har hämtat landets förstlingsfrukter, som du, O HERRE, har gett mig. Och du skall sätta *fram* det inför HERREN din Gud, och tillbe inför HERREN din Gud:

11 Och du skall glädja dig i vart och ett gott *ting* som HERREN din Gud har gett dig, och ditt hus, du, och leviten, och främlingen som *är* bland er.

12 När du har slutfört att ge tionde, allt tionde av din avkastning *under* det tredje året, *som är* tiondeåret, och har gett *det* till leviten, främlingen, den faderlöse, och änkan, att de må äta innanför dina portar, och bli mätta;

13 Då skall du säga inför HERREN din Gud, Jag har fört bort de helgade tingen ur *mitt* hus, och har också gett dem till leviten, och till främlingen, till den faderlöse, och till änkan, enligt alla dina bud som du har befallt mig: jag har inte överträtt

dina bud, inte heller har jag glömt bort *dem*:

14 Jag har inte ätit av det under mitt sörjande, ej heller har jag tagit bort *något* av det till *något* orent bruk, eller gett *något* av det till den döde: *utan* jag har lyssnat till HERREN min Guds röst, *och* har gjort enligt allt som du har befallt mig.

15 Se ner från din heliga boning, från himlen, och välsigna ditt folk Israel, och det land som du har gett oss, såsom du svor våra fäder, ett land som flödar av mjölk och honung.

16 Denna dag har HERREN din Gud befallt dig att göra *efter* dessa stadgar och domar: du skall därför hålla fast vid och göra *efter* dem av hela ditt hjärta, och av hela din själ.

17 Du har denna dag betygat HERREN att *han* är din Gud, och att vandra på hans vägar, och att hålla fast vid hans stadgar, och hans bud, och hans domar, och att lyssna till hans röst:

18 Och HERREN har denna dag försäkrat dig om att vara hans särskilda folk, såsom han har lovat dig, och att *du* skulle hålla fast vid alla hans bud;

19 Och att sätta dig högt över alla nationer som han har gjort, i lovpris, och i namn, och i ära; och att du må vara ett heligt folk åt HERREN din Gud, såsom han har talat.

Kapitel 27

1 Och Moses, tillsammans med Israels äldste, befälde folket, sägande, Håll fast vid alla de bud som jag befäller er denna dag.

2 Och det skall ske på den dag när ni skall passera över Jordan till det land som HERREN din Gud ger dig, att du skall resa upp åt dig stora stenar, och bestryka dem med murbruk:

3 Och du skall skriva på dem alla denna lags ord, när du har passerat över, att du må gå in till det landet som HERREN din Gud ger dig, ett land som flödar av mjölk och honung; såsom HERREN dina fäders Gud har lovat dig.

4 Därför skall det ske när ni har gått över Jordan, *att* ni skall resa upp dessa stenar, som jag befäller er denna dag, på berget Ebal, och du skall bestryka dem med murbruk.

5 Och där skall du bygga ett altare åt HERREN din Gud, ett altare av stenar: du skall inte höja *något* järnverktyg över dem.

6 Du skall bygga HERREN din Guds altare utav hela stenar: och du skall offra brännoffer på det åt HERREN din Gud:

7 Och du skall offra fredsoffer, och skall äta där, och glädja dig inför HERREN din Gud.

8 Och du skall mycket tydligt skriva på stenarna alla denna lags ord.

9 Och Mose och prästerna leviterna talade till hela Israel, sägande, Ge akt, och lyssna, O Israel; denna dag

har du blivit HERREN din Guds folk.

10 Du skall därför lyda HERREN din Guds röst, och göra *efter* hans bud och hans stadgar, som jag denna dag befäller dig.

11 Och samma dag befälde Mose folket, sägande,

12 Dessa skall stå på berget Gerizim för att välsigna folket, när ni har kommit över Jordan; Simeon, och Levi, och Judah, och Issachar, och Josef, och Benjamin:

13 Och dessa skall stå på berget Ebal för att förbanna; Reuben, Gad, och Asher, och Zebulun, Dan, och Naftali.

14 Och leviterna skall tala, och säga till alla Israels män med hög röst,

15 Förbannad *vare* den man som gör *någon* snidad eller gjuten avbild, en styggelse för HERREN, hantverkarens händers verk, och ställer *den* på *en* hemlig *plats*. Och allt folket skall svara och säga, Amen.

16 Förbannad *vare* han som föraktar sin far eller sin mor. Och allt folket skall säga, Amen.

17 Förbannad *vare* han som tar bort sin nästas gränsmärke. Och allt folket skall säga, Amen.

18 Förbannad *vare* han som får den blinde att irra bort från vägen. Och allt folket skall säga, Amen.

19 Förbannad *vare* han som förvränger domen för främlingen, den faderlöse, och änkan. Och allt folket skall säga, Amen.

20 Förbannad *vare* han som ligger

med sin fars hustru; eftersom han avtäcker sin fars mantelflik. Och allt folket skall säga, Amen.

21 Förbannad *vare* han som ligger med något djur. Och allt folket skall säga, Amen.

22 Förbannad *vare* han som ligger med sin syster, sin fars dotter, eller sin mors dotter. Och allt folket skall säga, Amen.

23 Förbannad *vare* han som ligger med sin svärmor. Och allt folket skall säga, Amen.

24 Förbannad *vare* han som slår sin nästa i det fördolda. Och allt folket skall säga, Amen.

25 Förbannad *vare* han som tar emot en lön för att dräpa en oskyldig person. Och allt folket skall säga, Amen.

26 Förbannad *vare* han som inte bekräftar *alla* denna lags ord så att göra *efter* dem. Och allt folket skall säga, Amen.

Kapitel 28

1 Och det skall inträffa, om du skall lyssna noga till HERREN din Guds röst, så att ge akt på *och* göra *efter* alla hans bud som jag denna dag befäller dig, att HERREN din Gud skall placera dig *uppe* på höjden över alla jordens nationer:

2 Och alla dessa välsignelser skall komma över dig, och träffa dig, om du skall lyssna till HERREN din Guds röst.

3 Välsignad *skall* du *vara* i staden,

och välsignad *skall* du *vara ute* på fältet.

4 Välsignad *skall* din kropps frukt *vara*, och din marks frukt, och din boskaps frukt, dina kors tillökning, och dina fårahjordar.

5 Välsignad *skall* din korg *vara*, och *välsignat skall* ditt förråd *vara*.

6 Välsignad *skall* du *vara* när du kommer in, och välsignad *skall* du *vara* när du går ut.

7 HERREN skall få dina fiender som ska resa sig mot dig att bli slagna inför ditt ansikte: *på* en väg skall de komma ut mot dig, och *på* sju vägar skall de fly inför dig.

8 HERREN skall befälla välsignelsen över dig i dina förrådshus, och i allt som du sätter din hand till; och han skall välsigna dig i det landet som HERREN din Gud ger dig.

9 HERREN skall etablera dig *till att vara* ett heligt folk åt sig själv, såsom han har svurit dig, ifall du skall hålla fast vid HERREN din Guds bud, och vandra på hans vägar.

10 Och allt jordens folk skall se att du är uppkallad efter HERRENS namn; och de skall vara rädda för dig.

11 Och HERREN skall göra dig rik i *fråga om* gods, i *fråga om* din kropps frukt, och i *fråga om* din boskaps frukt, och i *fråga om* din marks frukt, i det land som HERREN svor dina fäder att ge dig.

12 HERREN skall öppna för dig sitt goda förråd, himlen, till att ge regn åt ditt land i dess *rätta* tid, och för att

välsigna allt din hands arbete: och du skall låna ut åt många nationer, och *själv* skall du inte låna.

13 Och HERREN skall göra dig till huvudet, och inte svansen; och du skall endast vara över, och du skall inte vara under; ifall att du ska lyssna till HERREN din Guds bud, som jag denna dag befäller dig, så att ge akt på och att göra *efter dem*:

14 Och du skall inte vika av från något av de ord som jag denna dag befäller dig, *vare sig åt höger, eller åt vänster*, så att fara efter andra gudar för att tjäna dem.

15 Men det skall inträffa, om du inte skall lyssna till HERREN din Guds röst, så att ge akt på att göra *efter* alla hans bud och hans stadgar som jag denna dag befäller dig; att alla dessa förbannelser skall komma över dig, och hinna upp dig:

16 Förbannad *skall* du *vara* i staden, och förbannad *skall* du *vara ute* på fältet.

17 Förbannad *skall* din korg *vara*, och *förbannat* ditt förråd.

18 Förbannad *skall* din kropps frukt *vara*, och ditt lands frukt, dina kors tillökning, och dina fårahjordar.

19 Förbannad *skall* du *vara* när du kommer in, och förbannad *skall* du *vara* när du går ut.

20 HERREN skall sända förbannelse över dig, anfäktelse, och näpst, i allt som du sätter din hand till för att göra, tills du är förgjord, och tills du kvickt förgås; på grund av dina handlingars ondska, varigenom du har övergett mig.

21 HERREN skall få farsoten *att* låda vid dig, till dess han har utrotat dig ifrån landet, dit du *nu* går för att besitta det.

22 HERREN skall slå dig med en tärande sjukdom, och med en feber, och med en inflammation, och med ett extremt brännande, och med svärdet, och med sot, och med rost; och de skall förfölja dig tills du förgås.

23 Och din himmel som *är* ovan ditt huvud skall bli till mässing, och jorden som *är* under dig *skall bli till* järn.

24 HERREN skall göra ditt lands regn till damm och stoft: från himlen skall det komma ner över dig, tills du är förgjord.

25 HERREN skall få dig att bli slagen inför dina fiender: *på* en väg skall du dra ut mot dem, och *på* sju vägar fly för dem: och skall flyttas bort in till jordens alla riken.

26 Och din döda kropp skall bli till mat åt alla himlens fåglar, och åt jordens djur, och ingen man skall skrämman iväg *dem*.

27 HERREN kommer slå dig med Egyptens böld, och med hemorrojder, och med skabb, och med klåda, som du inte kan bli botad från.

28 HERREN skall slå dig med vanvett, och blindhet, och bestörtning i hjärtat:

29 Och du skall famla mitt på ljusa dagen, såsom den blinde famlar i mörkret, och du skall inte ha framgång på dina vägar: och du skall

endast bli förtryckt och plundrad för alltid, och ingen man skall rädda *dig*.

30 Du skall trolova dig en hustru, och en annan man skall ligga med henne: du skall bygga ett hus, och du skall inte bo i det: du skall plantera en vingård, och skall inte samla in dess druvor.

31 Din ox *skall* dödas inför dina ögon, och du skall inte äta av den: din åsna *skall* rövas bort ifrån ditt ansikte, och skall inte lämnas tillbaka till dig: dina får *skall* ges åt dina fiender, och du skall inte ha någon *som* befriar *dem*.

32 Dina söner och dina döttrar *skall* ges åt ett annat folk, och dina ögon skall blicka *efter dem*, och försmäkta *av längtan* efter dem hela dagen lång: och ingen makt *skall finnas* i din hand.

33 Ditt lands frukt, och alla dina arbeten, skall en nation som du inte känner äta upp; och du skall endast *och* alltid bli förtryckt och krossad.

34 Så att du skall bli vanvettig av den syn som dina ögon skall se.

35 HERREN skall slå dig på *dina* knän, och på benen, med en svår böld som inte kan botas, från din fotsula till din hjässa.

36 HERREN skall föra dig, och din kung som du skall sätta över dig, till en nation som varken du eller dina fäder har känt; och där skall du tjäna andra gudar, trä och sten.

37 Och du skall bli till häpnad, ett ordspråk, och en visa, bland alla nationer dit HERREN skall föra dig.

38 Du skall föra ut mycket säd till

åkern, och skall samla in *blott* litet; ty gräshoppan skall äta upp det.

39 Du skall plantera vingårdar, och bruka *dem*, men skall varken dricka *av* vinet, eller samla in *druvorna*; ty maskarna skall äta upp dem.

40 Du skall ha olivträd alltigenom alla dina landområden, men du skall inte smörja *dig* med oljan; ty ditt olivträd skall kasta av *sin frukt*.

41 Du skall föda söner och döttrar, men du skall inte få njuta av dem; ty de skall gå i fångenskap.

42 Alla dina träd och ditt lands frukt skall gräshoppan förtära.

43 Främlingen som *är* inom dig skall höja sig mycket högt över dig; och du skall stiga ner mycket lågt.

44 Han skall låna åt dig, och du skall inte låna åt honom: han skall vara huvudet, och du skall vara svansen.

45 Dessutom skall alla dessa förbannelser komma över dig, och skall förfölja dig, och hinna ifatt dig, tills du är förgjord; eftersom du inte lyssnade till HERREN din Guds röst, så att hålla fast vid hans bud och hans stadgar som han befallde dig:

46 Och de skall vara över dig som ett tecken och som ett under, och *vara* över din säd för evigt.

47 Eftersom du inte tjänade HERREN din Gud med munterhet, och av glatt hjärta, som följd av överflödet av alla *ting*;

48 Därför skall du tjäna dina fiender som HERREN skall sända mot dig, under hunger, och under törst, och i nakenhet, och under brist på alla

ting: och han skall lägga ett ok av järn på din nacke, till dess han har förgjort dig.

49 HERREN skall hämta en nation mot dig fjärran ifrån, ifrån jordens ände, *så fort* som örnen flyger; en nation vars tungomål du inte skall förstå;

50 En nation med en bister uppsyn, som inte skall ta hänsyn till den gamles person, eller visa favör mot den unge:

51 Och han skall äta frukten av din boskap, och frukten av ditt land, tills du är förgjord: vilken *också* inte skall lämna kvar dig *vare sig* säd, vin, eller olja, *eller* tillökningen av dina kor, eller hjordar *bestående* av dina får, till dess han har förgjort dig.

52 Och han skall belägra dig vid alla dina portar, tills dina höga och befästa murar, vilka du litade till, ska falla, överallt i hela ditt land: och han skall belägra dig vid alla dina portar alltigenom hela ditt land, vilket HERREN din Gud har gett dig.

53 Och du skall äta frukten av din egen kropp, dina söners och dina döttrars kött, vilka HERREN din Gud har gett dig, under belägringen, och under det trångmål, varmed dina fiender skall ansätta dig:

54 *Så att* den mannen *som är* vek bland er, och mycket finkänslig, hans öga skall bli ont mot sin broder, och mot hustrun i hans famn, och mot hans återstående barn som han skall lämna kvar:

55 Så att han inte skall ge åt någon av dem utav sina barns kött som han skall äta: eftersom han inte har något kvar åt sig i belägringen, och i trångmålet, varmed dina fiender skall ansätta dig vid alla dina portar.

56 Den veka och finkänsliga kvinnan bland er, som inte *ens* skulle äventyra att sätta sin fotsula på marken på grund av *sin* finkänslighet och ömtålighet, hennes öga skall bli ont mot sin famns make, och mot sin son, och mot sin dotter,

57 Och mot sin bebis som kommer ut från mellan hennes fötter, och mot sina barn som hon skall föda: ty hon skall i hemlighet äta upp dem i brist på alla *ting*, under belägringen och under det trångmålet, varmed din fiende skall ansätta dig vid dina portar.

58 Ifall du inte skall ge akt på att göra *efter* alla denna lags ord som är skrivna i denna bok, att du må frukta detta härliga och fruktansvärda namn, HERREN DIN GUD;

59 Då kommer HERREN göra dina plågor förunderliga, och din säds plågor, *ja* stora plågor, och långvariga, och svåra sjukdomar, och långvariga.

60 Därtill kommer han hämta över dig Egyptens alla sjukdomar, vilka du var rädd för; och de skall låda vid dig.

61 *Och* varje sjukdom, och varje plåga, som inte *står* skriven i denna lagbok, också dem kommer HERREN hämta över dig, tills du är förgjord.

62 Och ni skall lämnas kvar *bara* ett fåtal till antalet, då däremot var ni som himlens stjärnor vad gäller talrikhet; eftersom du inte ville lyda HERREN din Guds röst.

63 Och det skall inträffa, *att* liksom HERREN gladde sig över er att göra er gott, och att föröka er; likaså kommer HERREN glädja sig över er att förgöra er, och att göra er om intet; och ni skall ryckas bort ifrån det landet dit du *nu* far till att besitta det.

64 Och HERREN skall sprida ut dig bland alla folk, från ena änden av jorden ända till den andra; och där skall du tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder har känt, *ja* trä och sten.

65 Och bland dessa nationer skall du inte finna någon ro, ej heller skall din fotsula få vila: utan HERREN skall där ge dig ett bävande hjärta, och förtvinande ögon, och sorg i sinnet:

66 Och ditt liv skall hänga osäkert inför dig; och du skall frukta dag och natt, och skall inte ha någon *som helst* försäkran om ditt liv:

67 På morgonen skall du säga, O Gud om det ändå vore kväll! Och på kvällen skall du säga, O Gud om det ändå vore morgon! På grund av ditt hjärtas fruktan, varmed du skall frukta, och på grund av den synen för dina ögon, som du skall se.

68 Och HERREN skall föra tillbaka dig in i Egypten med skepp, på den väg om vilken jag sade dig, Du skall inte mer se den igen: och där skall ni

säljas åt era fiender som slavar och slavinnor, och ingen man skall köpa er.

Kapitel 29

1 Dessa *är* förbundets ord, vilket HERREN befallde Mose att sluta med Israels barn i Moabs land, förutom det förbund som han slöt med dem vid Horeb.

2 Och Mose kallade till hela Israel, och sade till dem, Ni har sett allt som HERREN gjorde inför era ögon i Egyptens land mot farao, och mot alla hans tjänare, och mot hela hans land;

3 De stora frestelserna som dina ögon har sett, tecknen, och de stora miraklen:

4 Ändå har HERREN inte gett er ett hjärta till att *kunna* uppfatta, och ögon till att se, och öron till att höra, intill denna dag.

5 Och jag har lett er fyrtio år i ödemarken: era kläder har inte blivit gamla på er, och din sko har inte blivit gammal på din fot.

6 Ni har inte ätit bröd, inte heller har ni druckit vin eller stark dryck: att ni skulle bli varse om att jag *är* HERREN er Gud.

7 Och när ni kom till denna plats, kom Sihon, Heshbons kung, och Og, Bashans kung, ut mot oss till strid, och vi slog dem:

8 Och vi intog deras land, och gav det till arvedel åt reubeniterna, och åt gaditerna, och åt halva Manasseh

stam.

9 Håll därför fast vid detta förbunds ord, och gör *efter* dem, att ni må ha framgång i allt som ni ska göra.

10 Ni står denna dag allesammans inför HERREN er Gud; era stammars befäl, era äldste, och era ämbetsmän, *tillsammans med* alla Israels män,

11 Era små, era hustrur, och din främling som *är* i ditt läger, ifrån huggaren av din ved till dragaren av ditt vatten:

12 Att du skulle träda in i förbund med HERREN din Gud, och in i hans ed, som HERREN din Gud denna dag gör med dig:

13 Att han denna dag må etablera dig som ett folk åt sig själv, och *att* han må vara en Gud för dig, såsom han har sagt till dig, och såsom han har svurit din fäder, åt Abraham, åt Isak, och åt Jakob.

14 Inte heller gör jag detta förbund och denna ed endast med er;

15 Utan med *honom* som står här med oss denna dag inför HERREN vår Gud, och också med *honom* som inte *är* här med oss denna dag:

16 (Ty ni vet hur vi har bott i Egyptens land; och hur vi drog igenom nationerna som ni passerade förbi;

17 Och ni har sett deras styggelser, och deras avgudar, trä och sten, silver och guld, som *fanns* bland dem:)

18 Att det inte skulle finnas bland er man, eller kvinna, eller familj, eller stam, vars hjärta denna dag vänder

sig bort från HERREN vår Gud, till att gå *och* tjäna dessa nationers gudar; att det inte skulle finnas bland er en rot som frambringar galla och malört;

19 Och det skulle inträffa, när han hör denna förbannelses ord, att han välsignar sig i sitt hjärta, sägande, Jag skall ha frid, fastän jag ska vandra i mitt *eget* hjärtas inbillning, så att lägga fylleri till törsten:

20 HERREN vill inte skona honom, utan då skall HERRENS vrede och hans svartsjuka ryka mot den mannen, och alla de förbannelser som är skrivna i denna bok skall vila på honom, och HERREN skall utradera hans namn från under himlen.

21 Och HERREN skall avskilja honom till ondska ifrån alla Israels stammar, enligt förbundets alla förbannelser som är skrivna i denna lagbok:

22 Så att den kommande generationen bestående av era barn som skall uppstå efter er, och främlingen som skall komma från ett fjärran land, skall säga, när de ska se det landets plågor, och de sjukdomar som HERREN har lagt på det;

23 *Och att* hela dess land *är* svavel, och salt, *och* bränder, *att* det inte besås, eller frambär *något*, inte heller växer något gräs i det, såsom omstörtelsen av Sodom, och Gomorrah, Admah, och Zeboim, som HERREN omstörtade i sin ilska, och i sin vrede:

24 Ja alla nationer skall säga, Varför

har HERREN gjort så mot detta land? Vad *innebär* denna stora ilska hetta?

25 Då skall män säga, Eftersom de har övergett HERREN sina fäders Guds förbund, som han slöt med dem när han hämtade ut dem ur Egyptens land:

26 Ty de gick och tjänade andra gudar, och tillbad dem, gudar som de inte kände, och *vilka* han inte hade gett åt dem:

27 Och HERRENS ilska upptändes mot detta land, så att bringa in över det alla de förbannelser som är skrivna i denna bok:

28 Och HERREN ryckte upp dem ur deras land i ilska, och i vrede, och i stor förbittring, och kastade dem in till ett annat land, såsom *det är* denna dag.

29 De hemliga *tingen* hör till HERREN vår Gud: men de *ting som är* uppenbarade hör till oss och till våra barn för evigt, att *vi* må göra *efter* denna lags alla ord.

Kapitel 30

1 Och det skall inträffa, när alla dessa ting har kommit över dig, välsignelsen och förbannelsen, som jag har lagt fram inför dig, och du skall komma ihåg *dem* i *ditt* sinne bland alla nationerna, dit HERREN din Gud har fördrivit dig,

2 Och skall vända tillbaka till HERREN din Gud, och skall lyda hans röst enligt allt vad jag denna

dag befäller dig, du och dina barn, av hela ditt hjärta, och av hela din själ;

3 Att HERREN din Gud då kommer vända din fångenskap, och förbarma sig över dig, och kommer vända tillbaka och samla dig från alla nationer, dit HERREN din Gud har skingrat dig.

4 Ifall *någon* av dina har drivits bort till himlens yttersta *delar*, kommer HERREN din Gud *ändock* samla dig därifrån, och därifrån kommer han hämta dig:

5 Och HERREN din Gud kommer hämta in dig till det land som dina fäder har besuttit, och du skall besitta det; och han kommer göra dig gott, och föröka dig mer än dina fäder.

6 Och HERREN din Gud kommer omskära ditt hjärta, och din säds hjärta, så att älska HERREN din Gud av hela ditt hjärta, och av hela din själ, att du må leva.

7 Och HERREN din Gud kommer lägga alla dessa förbannelser på dina fiender, och på dem som hatar dig, vilka förföljer dig.

8 Och du skall vända tillbaka och lyda HERRENS röst, och göra *efter* alla hans bud som jag denna dag befäller dig.

9 Och HERREN din Gud kommer göra dig välförsedd i vart och ett arbete av din hand, i *fråga om* din kropps frukt, och i din boskaps frukt, och i ditt lands frukt, till det goda: ty HERREN kommer åter glädja sig över dig till det goda, såsom han glädde sig över dina fäder:

10 Ifall du skall lyssna till HERREN din Guds röst, så att hålla fast vid hans bud och hans stadgar som är skrivna i denna lagbok, *och* ifall du ska vända till HERREN din Gud av hela ditt hjärta, och av hela din själ.

11 Ty detta bud som jag denna dag befäller dig, *är* inte gömt från dig, inte heller *är* det fjärran borta.

12 Det *är* inte i himlen, att du skulle säga, Vem skall gå upp för oss till himlen, och hämta *ner* det till oss, att vi må höra det, och göra *efter* det?

13 Inte heller *finns* det på andra sidan havet, att du skulle säga, Vem skall fara över havet för oss, och hämta det till oss, att vi må höra det, och göra *efter* det?

14 Utan ordet *är* mycket nära till dig, i din mun, och i ditt hjärta, att du må göra *efter* det.

15 Se, jag har denna dag lagt *fram* inför dig liv och det goda, och död och det onda;

16 I det jag denna dag befäller dig, att älska HERREN din Gud, att vandra på hans vägar, och att hålla fast vid hans bud och hans stadgar och hans domar, att du må leva och föröka dig: och HERREN din Gud skall välsigna dig i det landet dit du går till att besitta det.

17 Men ifall ditt hjärta ska vända sig bort, så att du inte skall höra, utan skall dras bort, och tillbe andra gudar, och tjäna dem;

18 Dömer jag denna dag ut er, att ni sannerligen skall förgås, *och* att ni inte skall förlänga *era* dagar i det land, dit du passerar över Jordan för

att gå till att besitta det.

19 Jag tar denna dag himlen och jorden till vittne mot er, *att* jag har lagt *fram* inför er liv och död, välsignelse och förbannelse: välj därför liv, att både du och din säd må leva:

20 Att du må älska HERREN din Gud, *och* att du må lyda hans röst, och att du må hålla dig till honom: ty han *är* ditt liv, och dina dagars längd: att du må bo i det land som HERREN svor dina fäder, åt Abraham, åt Isak, och åt Jakob, att ge dem.

Kapitel 31

1 Och Mose gick och talade dessa ord till hela Israel.

2 Och han sade till dem, Jag *är* denna dag 120 år gammal; jag kan inte längre dra ut och komma *tillbaka* in: HERREN har också sagt till mig, Du skall inte gå över denna Jordan.

3 HERREN din Gud, han kommer gå över framför dig, *och* han kommer förgöra dessa nationer ifrån dig, och du skall besitta dem: *och* Joshua, han skall gå över framför dig, såsom HERREN har sagt.

4 Och HERREN skall göra med dem såsom han gjorde med Sihon och med Og, kungar över amoriterna, och med deras land, som han förgjorde.

5 Och HERREN skall utlämna dem inför ert ansikte, att ni må göra med

dem enligt alla de bud som jag har befallt er.

6 Var starka och vid gott mod, frukta inte, var inte heller rädda för dem: ty HERREN din Gud *är* han som går med dig; han kommer inte svika dig, eller överge dig.

7 Och Mose kallade på Joshua, och sade till honom inför hela Israels åsyn, Var stark och vid gott mod: ty du måste gå med detta folk till det land som HERREN har svurit deras fäder att ge dem; och du skall få dem att ta det i arv.

8 Och HERREN *är* han som går framför dig; han kommer vara med dig, han kommer inte svika dig, eller överge dig: frukta inte, var inte heller bestört.

9 Och Mose skrev denna lag, och överlämnade den åt prästerna, Levi söner, vilka bar HERRENS förbundsark, och åt alla Israels äldste.

10 Och Mose befallde dem, sägande, Vid slutet av *vart* sjunde år, vid efterskänkningsårets högtidlighet, vid lövhyddohögtiden,

11 När hela Israel har kommit för att visa sig inför HERREN din Gud på den plats som han skall utvälja, *då* skall du läsa upp denna lag för hela Israel inför deras öron.

12 Församla folket, män, och kvinnor, och barn, och din främling som *är* inom dina portar, att de må höra, och att de må lära sig, och frukta HERREN er Gud, och ge akt på att göra *efter* alla denna lags ord:

13 Och *att* deras barn, som inte har

vetat om *någonting*, må höra, och lära sig att frukta HERREN er Gud, så länge som ni lever i det land dit ni *nu* går över Jordan till att besitta det. 14 Och HERREN sade till Mose, Se, dina dagar närmar sig att du måste dö: kalla på Joshua, och inställ er i församlingens tabernakel, att jag må ge honom en befallning. Och Mose och Joshua gick, och inställde sig i församlingens tabernakel.

15 Och HERREN visade sig i tabernaklet i en molnpelare: och molnpelaren stod över tabernaklets dörr.

16 Och HERREN sade till Mose, Se, du skall gå till sömns med dina fäder; och detta folk kommer uppstå, och hora efter landets främlingars gudar, dit de ska gå *för att vara* bland dem, och kommer överge mig, och bryta mitt förbund som jag har slutit med dem.

17 Min ilska skall då upptändas mot dem på den dagen, och jag kommer överge dem, och jag kommer gömma mitt ansikte från dem, och de skall bli uppslukade, och många onda *ting* och trubbel skall träffa dem; så att de skall säga på den dagen, Har inte dessa ondskor kommit över oss, eftersom vår Gud inte *är* bland oss?

18 Och på den dagen kommer jag sannerligen gömma mitt ansikte på grund av alla de onda *ting* som de skall ha gjort, i *det* att de har blivit vända till andra gudar.

19 Skriv ni nu därför denna sång för er, och lär Israels barn den: lägg den

i deras munnar, att denna sång må vara mig ett vittne mot Israels barn.

20 Ty när jag skall ha hämtat in dem till det land som jag svor deras fäder, vilket flödar av mjölk och honung; och de skall ha ätit och mättat sig, och blivit feta; då kommer de vända sig till andra gudar, och tjäna dem, och provocera mig, och bryta mitt förbund.

21 Och det skall inträffa, när många onda *ting* och trångmål har träffat dem, att denna sång skall vittna mot dem som ett vittne; ty den skall inte glömmas bort från deras säds munnar: ty jag vet om deras inbillning som de formar *i sina sinnen*, ja *redan* nu, innan jag har hämtat in dem i det land som jag svor *att ge dem*.

22 Därför skrev Mose samma dag denna sång, och lärde Israels barn den.

23 Och han gav Joshua, Nuns son, en befallning, och sade, Var stark och vid gott mod: ty du skall föra Israels barn in till det land som jag svor dem: och jag kommer vara med dig.

24 Och det inträffade, när Mose hade avslutat att skriva ner denna lags ord i en bok, tills de var slutförda,

25 Att Mose befallde leviterna, som bar HERRENS förbundsark, sägande,

26 Tag denna lagbok, och lägg den vid sidan av HERREN er Guds förbundsark, att den må vara där som ett vittne mot dig.

27 Ty jag vet om ditt uppror, och din

styva nacke: se, medan jag ännu är vid liv med er denna dag, har ni varit upproriska mot HERREN; och hur mycker mer *då* efter min död?

28 Församla till mig era stammars alla äldste, och era ämbetsmän, att jag må tala dessa ord inför deras öron, och ta himlen och jorden till vittne mot dem.

29 Ty jag vet att efter min död kommer ni fullständigt fördärva *er själva*, och vika av från den väg som jag har befallt er; och ondska kommer träffa er i de senare dagarna; eftersom ni skall göra ondska i HERRENS åsyn, så att provocera honom till ilska genom era händers verk.

30 Och Mose talade denna sångs ord inför hela Israels församlings öron tills de var slut.

Kapitel 32

1 Lyssna, O ni himlar, och jag skall tala; och hör, O jord, min muns ord.

2 Min doktrin skall droppa som regnet, mitt tal skall flöda som daggen, såsom fint regn på den späda örten, och som regnskurarna på gräset:

3 Ty jag kommer utropa HERRENS namn: tillskriv ni vår Gud storhet.

4 *Han är* den Klippan, hans verk *är* perfekt: ty alla hans vägar *är* dom: en sannfärdig Gud och *som är* utan missgärning, han *är* rättfärdig och *han har rätt*.

5 De har fördärvat sig själva, deras

fläck är inte hans barns *fläck*: de är en förvrängd och vrång generation.
6 Är *det* så ni gengäldar HERREN, O *du* dåraktiga och ovisa folk? Är inte han din fader *som* har köpt dig? Har han inte gjort dig, och upprättat dig?

7 Kom ihåg forna dagar, tänk på de många generationernas år: fråga din far, och han kommer förkunna för dig; dina äldste, och de kommer berätta för dig.

8 När den Högste fördelade åt nationerna deras arvedel, när han avskilde Adams söner, *då* bestämde han folkets gränser enligt Israels barns antal.

9 Ty HERRENS andel är hans folk; Jakob är hans arvslott.

10 Han fann honom i ett ökenland, och i vildmarkens ylande ödemark; han ledde omkring honom, han undervisade honom, han vaktade honom som sin ögonsten.

11 Såsom en örn väcker upp sitt bo, flaxar över sina ungar, breder ut sina vingar, tar dem, bär dem på sina vingar:

12 HERREN allena ledde honom *så*, och *det fanns* ingen främmande gud med honom.

13 Han fick honom *att* rida på jordens höjder, att han skulle äta av fältens avkastning; och han fick honom att suga honung ur klippan, och olja ur den flinthårda klippan;

14 Smör av korna, och mjölk av fåren, med fett av lamm, och baggar av Bashans avelsdjur, och getter, med det feta av vetets njurar; och du

drack vindruvans rena blod.

15 Men Jeshurun blev fet, och sparkade: du har blivit fet, du har växt dig tjock, du är täckt *av fett*; då övergav han Gud, *som* gjorde honom, och ringaktade sin frälsnings Klippa.

16 De provocerade honom till svartsjuka med främmande *gudar*, med styggelser provocerade de honom till ilska.

17 De offrade åt demoner, inte åt Gud; åt *gudar* som de inte kände, åt nya *gudar som* nyss uppkom, vilka era fäder inte fruktade.

18 Den Klippan *som* födde dig tänker du inte på, och *du* har glömt Gud som danade dig.

19 Och när HERREN såg *det*, avskydde han *dem*, på grund av hans söners och hans döttrars provocerande.

20 Och han sade, Jag kommer gömma mitt ansikte från dem, jag skall *nu* se vad deras slut *skall bli*: ty de är en mycket vrång generation, barn i vilka ingen tro *finns*.

21 De har eggat mig till svartsjuka med *det som* inte är Gud; de har provocerat mig till ilska med sina fåfångligheter: och *därför* kommer jag egga dem till svartsjuka med *de som* inte är ett folk; med en dåraktig nation kommer jag kommer provocera dem till ilska.

22 Ty en eld har blivit upptänd i min ilska, och *den* skall brinna *ända ner* till helvetets botten, och skall förtära jorden med dess avkastning, och sätta bergens grundvalar i brand.

23 Jag kommer hopa olyckor över dem; jag kommer göra slut på *alla* mina pilar på dem.

24 *De skall bli* brända av hunger, och förtärda av brännande hetta, och med bitter förgörelse: jag kommer också sända *vilddjurs* tänder över dem, med stoftets ormars gift.

25 Svärdet där ute, och skräck inne, skall förgöra både den unge mannen och jungfrun, *också* spenabarnet tillsammans med den gråhåriga mannen.

26 Jag sade, *Att* jag skulle skingra dem in till hörn, *att* jag skulle få minnet av dem att upphöra ifrån män:

27 Om det inte vore för att jag fruktade för fiendens vrede, att inte deras motståndare skulle bete sig underligt, *och* att de inte skulle säga, Vår hand *är* hög, och HERREN har inte gjort allt detta.

28 Ty de *är* en nation *som* helt saknar råd, inte heller *finns det något* förstånd i dem.

29 O om de *ändå* vore visa, *att* de förstod detta, *att* de skulle tänka på sitt senare slut!

30 Hur skulle en *man kunna* jaga tusen, och två *män* få tiotusen på flykt, om inte deras Klippa hade sålt dem, och HERREN hade stängt in dem?

31 Ty deras klippa *är* inte som vår Klippa, till och med våra fiender *är* själva domare *vad gäller det*.

32 Ty deras vinstock *är* från Sodoms vinstock, och från Gomorrahs fält: deras druvor *är* druvor *bestående* av

galla, deras klasar *är* bittra:

33 Deras vinstock *består av* drakgift, och *av* huggormars grymma gift.

34 *Finns* inte detta förvarat hos mig, *och* förseglat bland mina skatter?

35 Mig *tillhör* hämnd, och vedergällning; i *sinom* tid skall deras fot slinta: ty deras olyckas dag *är* nära, och de ting som skall komma över dem *kommer* med hast.

36 Ty HERREN skall döma sitt folk, och ångra sig för sina tjänares skull, när han ser att *deras* makt är borta, och *att* ingen *är* inspärrad, eller kvar.

37 Och han skall säga, Var *är* deras gudar, *deras* klippa vilken de litade till,

38 Vilken åt det feta av deras offer, *och* drack deras dryckesoffers vin? Låt dem stiga upp och hjälpa er, *och* vara ert skydd.

39 Se nu att jag, *ja* jag, *är* han, och *det finns* ingen *annan* gud med mig: jag dödar, och jag gör levande; jag sårar, och jag helar: inte heller *finns det någon* som kan undsätta ur min hand.

40 Ty jag lyfter upp min hand mot himlen, och säger, Jag lever för evigt.

41 Ifall jag vässar mitt glänsande svärd, och min hand ska gripa till doms; *då* kommer jag ta hämnd på mina fiender, och kommer löna dem som hatar mig.

42 Jag kommer göra mina pilar druckna av blod, och mitt svärd skall förtära kött; *och det* av de slagnas och det fångnas blod, från begynnelsen av hämnderna på

fienden.

43 Jubla, O ni nationer, *med* hans folk: ty han kommer hämnas sina tjänares blod, och kommer ta hämnd på sina motståndare, och kommer vara barmhärtig mot sitt land, *och* mot sitt folk.

44 Och Mose kom och talade denna sångs alla ord inför folkets öron, han, och Hoshea, Nuns son.

45 Och Mose hörde upp med att tala alla dessa ord till hela Israel:

46 Och han sade till dem, Rikta era hjärtan mot alla de ord som jag denna dag vittnar bland er, vilka ni skall befalla era barn att ge akt på att göra *efter*, alla denna lags ord.

47 Ty detta *är* inte ett fåfängligt ting för er; eftersom det *gäller* ert liv: och genom detta ting skall ni förlänga *era* dagar i landet, dit ni *nu* går över Jordan till att besitta det.

48 Och HERREN talade till Mose på denna samma dag, sägande,

49 Tag dig upp på detta berget Abarim, *på* berget Nebo, som *ligger* i Moabs land, det *är* mitt emot Jericho; och skåda Kanaans land, vilket jag ger åt Israels barn till besittning:

50 Och dö *där uppe* på berget dit du går upp, och samlas till ditt folk; såsom din bror Aron dog på berget Hor, och samlades till sitt folk:

51 Eftersom ni överträdde mot mig bland Israels barn vid Meribah-Kadeshs vatten, i ödemarken Zin; eftersom ni inte helgade mig mitt bland Israels barn.

52 Dock skall du *få* se landet framför

dig; men du skall inte *få* gå dit, *in* till det land som jag ger Israels barn.

Kapitel 33

1 Och detta *är* den välsignelse, varmed Gudsmannen Mose välsignade Israels barn innan sin död.

2 Och han sade, HERREN kom från Sinai, och steg upp från Seir åt dem; han strålade fram från berget Paran, och han kom med tiotusentals heliga: från hans högra sida *gick* en brinnande lag *ut* åt dem.

3 Ja, han älskade folket; alla hans heliga *är* i din hand: och de satt ner vid dina fötter; *var och en* skall motta av dina ord.

4 Mose befallde oss en lag, *ja* Jakobs församlings arv.

5 Och han var kung i Jeshurun, när folkets huvuden *och* Israels stammar var församlade.

6 Låt Reuben leva, och inte dö; och låt *inte* hans män vara få.

7 Och detta *är* Judah *välsignelse*: och han sade, Hör, HERRE, Judah röst, och hämta honom till sitt folk: låt hans händer vara tillräckliga för honom; och var du en hjälp *för honom* från hans fiender.

8 Och om Levi sade han, *Låt* din Thummim och din Urim *vara* med din helige, vilken du satte på prov i Massah, *och med* vilken du tvistade vid Meribahs vatten;

9 Som sade åt sin far och åt sin mor, Jag har inte sett honom; inte heller

erkände han sina bröder, eller kände sina egna barn: ty de har iakttagit ditt ord, och hållit fast vid ditt förbund.

10 De skall lära Jakob dina domar, och Israel din lag: de skall sätta rökelse inför dig, och ett helt brännoffer på ditt altare.

11 Välsigna, HERRE, hans egendom, och godta hans händers verk: genomborra höfterna på dem som reser sig upp mot honom, och på dem som hatar honom, att de inte ska resa sig igen.

12 Och om Benjamin sade han, HERRENS älskade skall bo tryggt vid honom; och HERREN skall beskydda honom hela dagen lång, och han skall bo mellan hans axlar.

13 Och om Josef sade han, Välsignat av HERREN vare hans land, för himlens dyrbara ting, för daggen, och för djupet som utbreder sig därnere,

14 Och för de dyrbara frukterna, frambringade genom solen, och för de dyrbara tingen producerade genom månen,

15 Och för de urgamla bergens främsta ting, och för de beständiga höjdernas dyrbara ting,

16 Och för de dyrbara tingen av jorden och dess fullhet, och för hans välvilja som vistades i busken: låt välsignelsen komma över Josefs huvud, och över hans hjässa som var avskild från sina bröder.

17 Hans härlighet är såsom den förstfödde av hans tjur, och hans horn är såsom enhörningshorn: med dem skall han stänga folket

tillsammans till jordens ändar: och de är Efraims tiotusentals, och de är Manassehs tusentals.

18 Och om Zebulun sade han, Gläd dig, Zebulun, vid din utgång; och, Issachar, i dina tält.

19 De skall kalla folket till berget; där skall de offra rättfärdighetens offer: ty de skall suga till sig av havens rikedom, och av skatter dolda i sanden.

20 Och om Gad sade han, Välsignad vare han som utvidgar Gad: han bor som ett lejon, och river sönder armen tillsammans med hjässan.

21 Och han utsåg den första delen åt sig själv, eftersom där, i en laggivares del, var han placerad; och han kom med folkets huvuden, han utförde HERRENS rättvisa, och hans domar med Israel.

22 Och om Dan sade han, Dan är en lejonunge: han skall hoppa fram från Bashan.

23 Och om Naftali sade han, O Naftali, mättad av favör, och full av HERRENS välsignelse: tag du väster och söder i besittning.

24 Och om Asher sade han, Låt Asher bli välsignad med barn; låt honom vara godtagbar för sina bröder, och låt honom doppa sin fot i olja.

25 Dina skor skall vara järn och mässing; och som dina dagar är, så skall din styrka vara.

26 Det finns ingen lik Jeshuruns Gud, som rider fram på himlen till din hjälp, och på skyn i sitt majestät.

27 Den evige Gud är din tillflykt,

och nedanför *är* de evinnerliga armarna: och han skall driva ut fienden ifrån dig; och skall säga, Förgör *dem*.

28 Då skall Israel bo ensam i trygghet: Jakobs källa *skall vara* i ett land med säd och vin; hans himlar skall också droppa ner dagg.

29 Lycklig *är* du, O Israel: vem *är* lik dig, O *du* folk, räddat av HERREN, din hjälps sköld, och vilken *är* din förträfflighets svärd! Och dina fiender skall bli funna *vara* lögnare för dig; och du skall träda *in* på deras höga platser.

Kapitel 34

1 Och Mose gick från Moabs slätter upp på berget Nebo, till toppen av Pisgah, som *ligger* mitt emot Jeriko. Och HERREN visade honom hela Gileads land, till Dan,

2 Och hela Naftali, och Efraims land, och Manasseh, och hela Judah land, till det yttersta havet,

3 Och *Sydlandet*, och Jerikodalens slätt, Palmstaden, till Zoar.

4 Och HERREN sade till honom, Detta *är* det landet som jag svor Abraham, Isak, och Jakob, sägande, Jag kommer ge det åt din säd: jag

har fått dig att se *det* med dina ögon, men du skall inte gå över dit.

5 Så HERRENS tjänare Mose dog där i Moabs land, enligt HERRENS ord.

6 Och han begravde honom i en dal i Moabs land, mitt emot Beth-Peor: men intill denna dag känner ingen man till *var* hans grav *ligger*.

7 Och Mose *var* 120 år gammal när han dog: hans öga var inte skumt, inte heller *hade* hans livskraft sinat.

8 Och Israels barn grät över Mose på Moabs slätter *under* trettio dagar: *och sedan* så avslutades gråto- och sorgedagarna för Mose.

9 Och Joshua, Nuns son, var fylld med vishetens ande; ty Mose hade lagt sina händer på honom: och Israels barn lyssnade till honom, och gjorde *efter det som* HERREN befälde Mose.

10 Och alltsedan *dess* uppstod inte en profet i Israel lik Mose, som HERREN kände ansikte mot ansikte,

11 I alla de tecken och under, vilka HERREN sände honom att göra i Egyptens land mot farao, och mot alla hans tjänare, och mot hela hans land,

12 Och i all den mäktiga hand, och i all den stora fasa som Mose visade inför hela Israels åsyn.